

Hayatınızın Dinlenmesi!

Şabat ile ilgili
bilmeniz gereken her şey

Her şey Sevgiden İbaret

Hiçbir şey sevgiden daha önemli değildir.

Ne de olsa iki büyük emir, Tanrı'yı tüm kalbimizle sevmek ve komşumuzu kendimiz gibi sevmekle ilgilidir (1. Yuhanna 4:8).

Ama Benjamin Franklin'in dediği gibi, "Zaman, hayatın yapıldığı maddedir." Sevgi, zamana bağlıdır. Bu ister sevgilinizle bir randevu ister ailenizle bir yolculuk ya da ister her hafta bir kilise topluluğuyla Tanrı'ya tapınmak için bir araya gelmek olsun, tüm sevgi ilişkileri kaliteli zaman bağlamında beslenir ve bu bağlamda güzelleşir.

Ve elbette ki kaliteli zaman tipik bir ailede iş günü sabahında gerçekleşen herkesin işe, okula ve randevulara gitmek için aceleyle hazırlanırken yiyeceklerini hapur hupur yediği, saçlarına çeki düzen verdiği ve bulunamayan kıyafetler için dolapların altını üstüne getirdiği zaman değildir.

Hayır, kaliteli zaman demek derin bir nefes almak, ara vermek, dinlenmek ve sevdiklerimizi dinlemek demektir. Birbirimize kenetlenir ve birbirimizi hayatımızın içine çekeriz. Sevgi ilişkilerimiz karşılıklı olarak yarışarak, hatta yan yana yarışarak bile değil, birlikte dinlenerek gelişir. Ayrıca, Tanrı ile sağlıklı bir sevgi ilişkimiz olduğunda en iyi şekilde güzelleşir. İşte tam da bu yüzden bu derginin konusu olan sevgi içinde yaşadığımız aşırı hızlı çağda çok önemlidir.

İlerleyen sayfalarda, Kutsal Kitap'ın Şabat olarak adlandırdığı, "göğü ve yeri, Tanrı'yı ve insanları birbirine bağlayan bir köprü" olan dinlenme gününün tarihini, gizemini ve geçerliliğini keşfedeceğiz. Bu, pek çok kişinin unuttuğu olağanüstü bir armağandır, ancak sizin de netlikle göreceğiniz gibi, Tanrı'nın bizden "Şabat'ı hatırlamamızı" istemesinin ana nedeni, tamamen sevgiyle ilgilidir.

Giriş

1. BÖLÜM — s. 5

Şabat Nedir?

- 5 Tanrı'nın Armağanı Şabat
- 6 Yedinci Günde Dinlenme
- 7 Cumartesi Hâlâ ... Cumartesi midir?
- 9 Şabat İçin Bir Başka Neden

2. BÖLÜM — s. 13

Şabat'ın Tarihi

- 13 Şabat'ın Yaratılışı
- 14 İsrail'de Şabat
- 19 İncillerde Şabat Günü
- 24 Erken Hıristiyan Kilisesinde Şabat
- 27 Zamanları ve Yasaları Değiştirmeyi Düşünmek

3. BÖLÜM — s. 33

Bugün & Yarın Şabat

- 33 Yasa Hâlâ Geçerli mi?
- 36 Öyleyse... Şabat Hâlâ Geçerli mi?
- 38 Sağlıklı Olmak ve Şabat
- 40 Şabat'ı Tutmak Sizi Gerçekten Etkiliyor mu?
- 40 Şabat Nasıl Kutsal Tutulur?
- 42 Geleceğin Şabat'ı
- 44 Neden Şabat?

Hayatla o kadar meşgulüz ki, sona erdiğindeyse neler olup bittiğini neredeyse hiç bilmiyoruz!

Amerikan Psikologlar Derneği'ne göre, "Kronik stres yani uzun bir süre boyunca normal şekilde işlev görme yeteneğinizi engelleyen stres, büyüyen bir halk sağlığı krizidir."

Bu yüksek stres seviyeleri erkeklerin, kadınların ve hatta çocukların günlük yaşamlarını etkileyerek uykudan işe, fiziksel ve zihinsel sağlıktan ilişkilere kadar hayatın her alanına zarar verir. Beklenildiği üzere, para, iş ve malî durum, strese neden olan en büyük zararı veren şeyler listesinin başında geliyor. Amerika Birleşik Devletleri'nde yetişkinlerin yüzde 40'ından fazlası, stresin olumsuz sağlık etkilerinden muzdariptirler. İnsan sağlığındaki bu olumsuz etkiler arasında kalp hastalıkları, kanser, akciğer rahatsızlıkları, kazalar, siroz ve intihar dâhil olmak üzere ölüme sebebiyet veren birçok hastalık mevcuttur.

Garip bir şekilde, bu kriz için en iyi çözümlerden biri akıllı telefonları bir kenara bırakmak ve bilgisayardan uzaklaşmaktır. Evet, bu doğru! Bu tip teknolojiler hayatımızı ve işimizi kolaylaştırması gerekirken, bugün bizi daha da meşgul etmekten sorumludurlar ve üstelik sadece iş hayatımızda değil aynı zamanda ev hayatımızda da bu böyledir. Baktığımız her yerde, insanlar akıllı telefonlarına veya Facebook'a yapışmış durumda, boş zamanlarında bile saplantılı bir şekilde ofisi kontrol ediyor ve aileleri ve arkadaşları capcanlı hemen karşılarında otururken sosyal medyada çok az tanıdıkları "arkadaşlarına" ayak uydurmaya çalışıyorlar. Bazen yan odadan eşimize bile mesaj atıyoruz.

Görünüşe göre hemen hemen herkes daha fazlasını yapmaya çalışıyor. Daha da kötüsü, aynı işi daha kısa sürede yapmak yerine, aynı süre içinde daha fazla iş yapmaya sürükleniyoruz ve bunun yanında kendimizi aşırı yoruyoruz, uykumuzu kaçırıyoruz, sağlığımızı riske atıyoruz ve ilişkilerimizi baltalıyoruz.

Tutarlı, kesintisiz dinlenme ve huzurlu meditasyon yoksunluğumuz aslında emeğimizin meyvelerinin tadını çıkarma yeteneğimizi elimizden alıyor. Kalplerimizin bu hayatın kaygılarıyla sürekli olarak aşırı yüklenmediğinden emin olmak için ne gerekiyorsa yapmalıyız!

Belki de "duraklat" düğmesine basmanın zamanı gelmiştir. (Neden şimdi derin bir nefes alıp yavaş yavaş vermiyorsunuz?)

Şaşırtıcı bir şekilde, gezegendeki her insan için sonsuza dek (Yeni Dünya'daki yaşam kastediliyor) dinlenme zamanı olması gereken 24 saatlik bir süre, neredeyse tüm dünyanın unuttuğu bir gün olarak, zamanın dokusuna işlenmiştir. Size her hafta, bu dünyanın dertlerini unutmanız, arkadaşlarınızla, ailenizle ve Tanrı'yla vakit geçirmeniz ve çalışmayı bırakıp etrafınızdaki doğanın tadını çıkarmanız gereken özel bir gün olduğunu söylesek, buna inanır mıydınız?

Evet bu doğru. Bu gün Tanrı tarafından her hafta hayatınızı tazelemeniz ve canlandırmanız için yaratılan Şabat olarak adlandırılır. Bunun geride bırakabileceğiniz bir şey olduğunu düşünüyorsanız, bu dergi "Hayatınızın Dinlenmesi" hakkında bilmeniz gereken her şeyi keşfetmenize yardımcı olacak!

1. BÖLÜM

Şabat Nedir?

Bazıları buna “zamanın içindeki vaha” diyor.

Her hafta, normal işinize ve hatta ev işlerine suçluluk duymadan veda edebileceğiniz bir gün hayal edin. Öyle bir gün ki aileniz ve arkadaşlarınızla geçirebileceğiniz veya doğada dışarıda bulunabileceğiniz ve hatta başka biri için güzel bir şey yaparak geçirebileceğiniz bir gün.

Kulağa lüks gibi mi geliyor? Hayır. Aslında Kutsal Kitap, Tanrı'nın bu haftalık tatili tasarladığını ve Yarattılış'taki doğamızın içine yerleştirdiğini söyler:

“Yedinci güne gelindiğinde Tanrı yapmakta olduğu işi bitirdi. Yaptığı işten o gün dinlendi. Yedinci günü kutsadı. Onu kutsal bir gün olarak belirledi. Çünkü Tanrı o gün yaptığı, yarattığı bütün işi bitirip dinlendi” (Yaratılış 2:2, 3).

Çünkü Tanrı yedinci günde yaratmayı sona erdirdi. Ayrıca o günü sonsuza dek hatırlanması gereken kutsal bir gün olarak tanımladı ya da diğer bir deyişle “kutsadı”.

İbranice “Şabat” sözcüğü, kelimenin tam anlamıyla “sona erdirmek” anlamına gelir. Tıpkı Tanrı'nın yaratma işini sona erdirdiği gibi, biz de günlük uğraşlarımızdan dinlenmeli ve gerçekten önemli olan şeylere yeniden odaklanmalıyız. Bu fiziksel ve ruhsal yaşamınızda sıfırlama düğmesine basacağınız bir gündür.

Webster's Sözlüğü, dinlenmek kelimesini “faaliyetten veya işten özgürlük” olarak tanımlar.

Şabat, Tanrı'nın refahımıza duyduğu derin sevgiyi güçlü bir şekilde ortaya koyar. Tanrı'nın dinlenmeye ihtiyacı olmadığını elbette biliyoruz: “İsrail'in koruyucusu ne uyur ne uyuklar” (Mezurlar 121:4). Tanrı asla stresli veya yorgun olmaz: “... Ebedi Tanrı, Efendimiz, bütün dünyayı yaratan Ne yorulur ne de zayıflar ...” (Yeşaya 40:28).

O güneş sistemimizi, dünyayı ve gezegenimizdeki tüm canlıları yaratmaktan yorulmamıştır.

O, Kendi Yarattığına örnek olması için yedinci gün Kendi işini sona erdirdi. Bu sizin için özel olarak hazırlanmış bir hediyeydi! İsa şöyle dedi: “... İnsan Şabat Günü için değil, Şabat Günü insan için yaratıldı ...” (Markos 2:27). Altı günlük muhteşem yaratılıştan sonra, Tanrı bir gün daha yaratmayı seçti: Şabat. Mecbur değildi ama yaratmayı istedi. Onun yarattıklarının, yaratılmış olan her şeyden zevk alabileceği ve Yaratan'ın sevgisinde fiziksel ve ruhsal dinlenmeyi deneyimleyebileceği bir zamandı bu.

Tanrı'nın Armağanı Şabat

Tanrı, aşırı çalışan zihinler ve günah yüzünden zarar görmüş bedenlerle dolu bir dünyada, insan olarak eğilimimizin, ne pahasına olursa olsun kendi bencil çıkarlarımızı daha da öteye götürmek olacağını biliyordu. Ruhsal gelişim için düzenli bir fırsata ihtiyacımız olacağını ve sonsuz öneme sahip şeylere yeniden odaklanmamız gerektiğini biliyordu. Bu nedenle Şabat, günlük hayatın

Yedinci Günde Dinlenme

Tanrı Şabat'ı sadece özel bir dinlenme günü olarak adlandırmakla kalmadı, aynı zamanda herkesin bu dinlenmeyi deneyimleyeceği kesin günü de özellikle belirledi. Bu, O'nun sevgisinin bir başka inanılmaz işaretidir ve aslında çok mantıklıdır!

Bir günü dinlenmeye ayırmak demek; aynı zaman dilimi içerisinde arkadaşlar, aile ve diğer sevdiklerimizle, birbirimize eşlik etmekten zevk almak ve paydaşlık içinde Tanrı'ya birlikte tapınmak demektir. Günümüzün telaşlı dünyasında, farklı işlerde ve farklı vardiyalarda çalışan aile bireylerinin dinlenmek için genellikle çok farklı günleri oluyor; bazılarının tatili çarşamba, bazılarının cumartesi ve bazılarının kiyse pazar günleri. Boş zamanlarımız asla aynı zamana denk gelmediği için birbirimizin hayatlarını ıskalıyoruz. Tanrı, belirli bir günü adlandırmakla, haftada en az bir gün hepimizin bir arada olmasını sağlamıştır.

Aynı zamanda dünyanın her yerinden benzer düşünene insanların O'nun yaratışı ve sonsuz ilgisi için Tanrı'ya tapınmak ve O'nu yüceltmek üzere bir araya gelmesini sağlar. Bu bize ilham veren ve bizi canlandıran inanılmaz derecede özel bir zamandır!

Öyleyse, Tanrı aslında hangi günü Şabat olarak belirledi? "Şabat" kelimesi dinlenme anlamına gelir ve dinlenmek zaten emek vermiş olduğunuzu ima eder. O halde, Tanrı'nın haftanın son gününü dinlenme günü olarak belirlemiş olması mantıklıdır. Ve Kutsal Kitap'ın yaptığı tam olarak budur. "Yedinci gün Şabat günüdür." (Mısır'dan Çıkış 20:10). Dünya'daki her kültür için yedinci gün, ortak olarak cumartesi diye adlandırdığımız gündür.

Özellikle Yahudi kültüründe bir gün, gün batımından gün batımına kadar ölçülüyordu. Aslında günün karanlık kısmı önce gelirdi ve aydınlık kısmı en son gelirdi. Bunun anlamı, Kutsal Kitap'taki Şabat'ın cuma gecesi gün batımında başlayıp cumartesi gecesi gün batımında sona erdiği anlamına gelir. "... Akşamdan ertesi akşama kadar Şabat'ı kutlayacaksınız" (Levililer 23:32; ayrıca bkz. Markos 1:32).

Görüyor musunuz? Cumartesi haftanın yedinci günüdür.

baskılarından kurtulmak için ilahi olarak onaylanmış bir fırsattır- aslında ilahi bir karardır.

Bu, insan varoluşunun o kadar hayati bir parçasıdır ki, Tanrı dünyevi herhangi bir gücün Şabat'ın önüne geçmesini istemez. Tanrı bu yüzden halkına özellikle şunu emretti ...

"Şabat Günü'nü kutsal sayarak anımsa. Altı gün çalışacak, bütün işlerini yapacaksın. Ama yedinci gün bana, Efendin Tanrı'nın Şabat Günü olarak adanmıştır. O gün sen, oğlun, kızın, erkek ve kadın kölen, hayvanların, aranızdaki yabancılar dâhil, hiçbir iş yapmayacaksınız. Çünkü ben, Tanrı yeri göğü, denizi ve bütün canlıları altı günde yarattım, yedinci gün dinlendim. Bu yüzden Şabat Günü'nü kutsadım ve kutsal bir gün olarak belirledim" (Mısır'dan Çıkış 20:8-11).

Bu emirde Tanrı'nın sevgisi gerçekten de pırl pırl öne çıkıyor, değil mi? Sadece işlerinizden dinlenmenizi istemiyor, herkesin her hafta aynı dinlenme fırsatına sahip olmasını istiyor. Eğer bir çalışansanız, dinlenmenizi ister. Eğer bir

işveren seniz, işinizi yönetmekten dinlenmenizi istemekle kalmaz, aynı zamanda tüm çalışanlarınızın da dinlenmesini sağlamak ister. Hatta size ait olan yük hayvanlarının da dinlenmesini ister!

Pazar	Pazartesi	Salı	Çarşamba	Perşembe	Cuma	Cumartesi
1	2	3	4	5	6	7

Peki ya Pazar Günü?

Hıristiyanların çoğunun neden Cumartesi yerine pazar gününü ibadet ettiğini merak ediyor olabilirsiniz. Bu önemli bir soru ve bu konuyu biraz sonra ele alacağız.

Cumartesi Hâlâ ... Cumartesi midir?

Bugün bildiğimiz cumartesinin Musa ve İsa'nın bildiğiyle aynı cumartesi olduğundan emin olabilir miyiz? Tabii ki! Birincisi, Yahudi Halkı yedinci güne ataları İbrahim zamanından beri saygı göstermekte ve bugün de bunu sürdürmektedirler.

Mısır'dan Çıkış 16. bölüm, Yahudiler çölde dolaşırken 40 yıllık bir süre boyunca tekrarlanan bir dizi haftalık Şabat mucizesini anlatır. Örneğin, Tanrı İsrail oğullarına haftada altı gün (bir yiyecek veya ekmek olan) man sağladı, ancak Tanrı onlara cuma günü iki kat daha fazla man toplamalarını emretti çünkü Şabat günü gökten man düşmezdi. (Aklınızda bulunsun, bu onlara On Emri vermeden önceydi.)

Tanrı onlara yasayı verdiği Şabat'ı Sina'da tekrar dile getirdi (Mısır'dan Çıkış 20:8-11); ve Yahudiler, İsa'nın doğduğu yedinci günü hâlâ tutmaktadırlar. Bütün bir ulus binlerce yıldır bu zaman için her hafta titizlikle gün sayıyor. Elbette, bir zindanda mahsur kalan yalnız bir Yahudi, Şabat gününün izini kaybedebilir, ancak

Biliyor muydunuz?

İnsanlık Dilinde Şabat Günü

Haftanın yedinci günü (cumartesi) işten uzak durup dinlenme kavramı, dünyanın antik ve modern dillerinin çoğunda ortaktır. Diller, onları konuşan kültürlerin geleneklerini yansıtır ve birçok antik kültür yedinci günde dinlenir. Dillerin gelişmesine rağmen haftanın yedinci gününün adı "dinlenme günü" olarak kalmıştır.

William Meade Jones, 19. yüzyılın ortalarında, yedinci günün adını en eskileri de dâhil olmak üzere 160 dilde listeleyen bir "Hafta Tablosu" oluşturdu. İbrahim'den veya Sina'da On Emir'in verilmesinden yüzlerce yıl önce kullanılan Babilce, haftanın yedinci gününe "dinlenme günü" anlamına gelen sa-ba-tu adını vermiştir.

Bugün bile dünya çapında çoğu eski İbranice ile ilgisiz 100'den fazla dilde, cumartesi için "Şabat" sözcüğünü kullanır ve hiçbir başka bir günü dinlenme günü olarak tanımlamaz. Dünyadaki dil grupları birbirleriyle anlaşılacak bir şekilde evrimleşmiş olsalar da haftanın yedinci günü için kullanılan kelime kabul göre gelmiştir.

Bu, Tanrı'nın yedinci gün Şabatı'nın Yahudilikten önce de var olduğuna dair Kutsal Kitap öğretisini doğrulayan, Kutsal Yazılardan bağımsız çarpıcı bir kanıttır. Cumartesi kutsal dinlenme günü kavramı, Babil'den modern zamanlara kadar çoğu kültür tarafından anlaşılmalı, kabul görmüş ve uygulanmıştır.

Haftalık Takvim Hiç Değişti mi?

1582'de Papa XIII. Gregorius küçük bir takvim değişikliği yaptı, ancak haftalık döngüye müdahale etmedi. (Mevcut Gregoryen takvimine, bu değişikliği onayladığında onun adı verilmiştir.) 1582'den önce, Jül Sezar tarafından yaklaşık MÖ 46'da başlatılan Jülyen takvimi yürürlükteydi. Ancak Jülyen takvimine göre yılın uzunluğu 365-1/4 gün olarak hesaplanmıştı ve güneş yılı aslında bundan 11 dakika daha kısadır. İşte bu 11 dakika her yıl birikiyor ve 1582 yılına gelindiğinde takvimin numaralandırılması güneş sistemi ile uyumsuz tam 10 gün oluyordu. Papa Gregorius, bu on günün takvimden çıkardı. Günlerden 4 Ekim 1582 Perşembe idi ve ertesi gün, Cuma, 5 Ekim olmalıydı. Ancak Gregorius, takvimi gök cisimleriyle yeniden uyumlu hale getirmek için tam olarak 10 günü çıkararak bunun yerine 15 Ekim yaptı.

Haftanın günleri değiştirilmedi. Cuma yine perşembeyi ve cumartesi yine cumayı takip etti. Yedinci gün, her zaman olduğu gibi aynı cumartesi olarak kaldı. Gerçekten de dünyanın önde gelen zaman kaydetme kuruluşları bu gerçeği doğrulamaktadır:

"Geçmiş yüzyıllarda takvimimizde haftanın döngüsünü herhangi bir şekilde etkileyen hiçbir değişiklik olmadı."

—James Robertson, Director Amerikan Gök Günlüğü Direktörü, Donanma Departmanı, ABD Deniz Rasathanesi, Washington, D.C.

"Güvenle söylenebilir ki, Yaradılış'tan bu yana bir gün bile kaybolmadı ve tüm takvim değişse de

haftalık döngüde herhangi bir kesinti olmadı."

—Dr. Frank Jeffries, Kraliyet Astronomi Derneği Üyesi ve Kraliyet Rasathanesi Araştırma Direktörü, Greenwich, İngiltere.

tüm Yahudi ulusunun büyük saygı duyduğu kutsal günlerini aynı anda unutması veya yanlış hesaplaması son derece mantıksız.

İkincisi, dünya çapında hem eski hem de modern 160'tan fazla dil cumartesiye "dinlenme günü" olarak tanımlıyor. Örneğin, cumartesi kelimesinin İspanyolca karşılığı Şabat anlamına gelen "Sábado" dur. Rusçada "Subbota" dır. Diller ortaya çıktığında, cumartesinin evrensel olarak dinlenme günü olarak kabul edildiğini ve günün adına dâhil edildiğini gösteriyor. (Ek bilgi için sayfa 11'e bakın.)

Sabbath (İngilizce)
Sábado (İspanyolca)
Subbota (Rusça)
Sabbato (İtalyanca)
Sabbaton (Yunanca)

Üçüncüsü, Tanrı, Şabat'ı sonsuza dek korumayı vaat etmiştir. Yeşaya 66:22, 23 şöyle yazar, "Çünkü yaratacağım yeni yer ve gök önümde nasıl duracaksa, soyunuz ve adınız da öyle duracak" diyor Tanrı. 'Yeni Ay'dan Yeni Ay'a, Şabat Günü'nden Şabat Günü'ne bütün insanlar önüme gelip bana tapınacaklar' diyor Tanrı." Sonsuza kadar korunacaksa, Tanrı Şabat'ın izini kaybeder mi?

Yeni Ahit'e göre, İsa bir cuma günü öldü ve haftanın ilk günü olan bir pazar günü dirildi. Kutsal Kitap diyor ki "Pilatus'a gidip İsa'nın cesedini istedi. Cesedi çarımhtan indirip keten beze sardı, hiç kimsenin konulmadığı, kayaya oyulmuş bir mezara yatırdı. Hazırlık Günü'ydü ve Şabat Günü başlamak üzereydi" (Luka 23:52-54). Cuma gününe "Hazırlık Günü" adı verilmişti çünkü Şabat için hazırlanma zamanıydı.

Sonraki birkaç ayet şöyle diyor: "İsa'yla birlikte Celile'den gelen kadınlar da Yusuf'un ardından giderek mezarı ve İsa'nın cesedinin oraya nasıl konulduğunu gördüler. Evlerine dönerek baharat ve güzel kokulu yağlar hazırladılar. Ama Şabat Günü, Tanrı'nın buyruğu uyarınca dinlendiler" (55, 56. ayetler). Bu, İsa'nın takipçilerinin, Şabat geçene kadar Efendileri'nin bedenini gömülmek üzere baharat ve güzel kokulu yağlar ile meshederek sevgilerinin ifadesi olan bu eylemi bile tamamlamayacaklarını anlamının zamanıdır. Bu, İsa'nın Şabat emrini son derece saygılı bir şekilde yerine getirdiğine inanmış olmaları gerektiği anlamına gelir.

Ayrıca, bu kadınların Şabat günü dinlendiklerini de unutmayın ki "Tanrı'nın buyruğu uyarınca" demişlerdir ve bu dördüncü

emir anlamına gelir ve bu emir ise “Yedinci gün Şabatı” ile ilgili olan emirdir. Bu yüzden cumartesi günü dinlendiklerini bilebiliriz. Hemen sonraki ayetler diyor ki, “Kadınlar haftanın ilk günü, sabah çok erkenden, hazırlanmış oldukları baharatı alıp mezara gittiler. Taşı mezarın girişinden yuvarlanmış buldular” (Luka 24:1, 2).

Kutsal Kitap’a göre İsa, birçok Hıristiyan’ın artık “Kutsal Cuma” olarak adlandırdığı hazırlık günü olan cuma günü öldü. Daha sonra yedinci gün, bir cumartesi olan Şabat’ta mezarda “dinlendi”. Sonra, haftanın ilk günü olan pazar günü İsa mezarından dirildi.

İsa’nın ölümünde bile Şabat’ı tuttuğunu düşündüğünüzde bu gerçekten hayret vericidir. Cuma günü öğleden sonra Kendi kurtarma işini “Tamamlandı!” diyerek yerine getirdi ve sonra öldü. Şabat günü boyunca mezarda dinlendi ve ardından pazar sabahı dirildi. Sebebi nedir bunun? Bunun sebebi, artık baş kâhinimiz olarak Kendi işine devam etmesi içindir (İbraniler 8:1–3).

Şaşırtıcı Bir Gerçek

Ay

Yıl

Gün

Yedi Günlük Döngü

Yıl güneşle ölçülür; ay, ay ile ölçülür ve gün, dünyanın dönüşüyle ölçülür. Ancak zamanı yedi günlük döngülerle ölçmek için herhangi bir bilimsel veya astronomik sebep varsa bile çok azdır. Bunu yalnızca Kutsal Kitap’ta bulacaksınız.

Şabat İçin Bir Başka Neden

Kutsal Kitap, Tanrı’yı Yaratıcı olarak kabul etmenin ve işlerimizden dinlenme lütfunu kabul etmenin ötesinde, Şabat gününden zevk almak için başka bir şaşırtıcı neden daha olduğunu açıklıyor. Evet, Tanrı Şabat’ı dünyayı altı gerçek anlamda 24 saatlik günde yarattığının bir işaretini olarak verdi, ancak bu aynı zamanda Tanrı’nın sizi kurtarmak ve kutsal kılmak için sonsuz kudretinin bir işaretidir.

Yasanın Tekrarı 5:12–15’e bir göz atalım:

“Efendi Tanrı’nın buyruğu uyarınca Şabat Günü’nü tut ve kutsal say. Altı gün çalışacak, bütün işlerini yapacaksın. Ama yedinci gün bana, Efendin Tanrı’nın Şabat Günü olarak adanmıştır. O gün sen, oğlun, kızın, erkek ve kadın kölen, öküzün, eşeğin ya da herhangi bir hayvanın, aranızdaki yabancılar dâhil, hiçbir iş yapmayacaksınız. Öyle ki, senin gibi erkek ve kadın kölelerin de dinlensinler. Mısır’da köle olduğunu ve Efendi Tanrı’nı seni oradan güçlü ve kudretli eliyle çıkardığını anımsayacaksın. Efendi Tanrı’nın bu yüzden Şabat Günü’nü tutmanı buyurdu” (Vurgu eklenmiştir).

Gördüğünüz gibi, bu pasajın ilk kısmı Mısır’dan Çıkış’ta verilen dördüncü emirle neredeyse aynı gibi. Ancak özellikle italik yazılan kısma dikkat edin; Yahudilere Şabat’ı tutmaları için verilen ek bir neden vardır. Bu neden, Tanrı’nın onları Mısır köleliğinden kurtarmasıdır.

Aynı şekilde, Şabat Günü, tıpkı Tanrı’nın Yahudileri Mısır’dan çıkardığı gibi, bizi günahın tutsaklığından

kurtaran İsa Mesih'teki kurtuluşumuzun bir anıtıdır. Tanrı, halkını kutsal kıldığı gibi, İsa da takipçilerini aynı şekilde kutsar; İbrahim'in ailesine dahil edildik ve Mesih'in saf doğruluğuna ortak olduk. İsa şöyle dedi, "Tanrı'nın Ruhü üzerimdedir. Çünkü O beni yoksullara Müjde'yi iletmek için meshetti. Tutsaklara serbest bırakılacaklarını, körlere gözlerinin açılacağını duyurmak için, ezilenleri özgürlüğe kavuşturmak ve Tanrı'nın lütuf yılını ilan etmek için, Beni gönderdi" (Luka 4:18). Bu harika bir haber değil mi?

Eğer İsa, Yaratıcı olarak, sadece Sözü ile dev gezegenler, yemyeşil bitki örtüsü var edebiliyor ve insanları yaratıp iyileştirebiliyorsa, o zaman seni tamamen yeniden yaratmaya da gücü yeter. Karanlığın ve günahın lekelediği bir hayat yaşıyorsan, İsa sana yepyeni, dönüştürülmüş bir hayat sunuyor. Günah işlediğin zaman başkalarına verdiğin gönül yarası yerine, Tanrı sana itaat içinde yaşamak için güç verir. Ama yalnızca itaat sana cennette bir yer kazandırdığı için değil, O'nun Sözüne itaat sana huzur, neşe ve dinlenme getirdiği için!

Şabat, O'na geldiğimiz ve yenilediğimiz haftalık bir hatırlatmadır. Matta 11:28-30'da İsa şöyle der: "Ey bütün yorgunlar ve yükü ağır olanlar! Bana gelin, ben size rahat veririm. Boyunduruğumu yüklenin, benden öğrenin. Çünkü ben yumuşak huylu, alçakgönüllüyüm. Böylece canlarınız rahata kavuşur. Boyunduruğumu taşımak kolay, yüküm hafiftir." İsa nihai dinlenme yeridir, bu nedenle her Şabat Günü, O'nun sizi şeytanın tuzaklarından kurtardığını hatırlamak için özel bir fırsattır. Bu sadece günahınızın suçluluğunu yıkamakla kalmaz, aynı zamanda hayatınızda hâlâ var olan günahları da temizler.

Ne kadar güzel bir vaat! Elbette günahkâr kalpleri diriltmeye sevk etmek, bir şeyi var etmekle aynı kudreti gerektirmektedir. Kutsal Kitap diyor ki, "Gerçek doğruluk ve kutsallıkta Tanrı'ya benzer yaratılan yeni yaradılışı giyinmeyi

öğrendiniz" (Efesliler 4:24). Çünkü Mesih'teki bu yeni yaşam, Mesih'e imanla aklanmış bir inançlıyı tanımlayan güçlü bir işarettir. Kutsal Kitap yazarları bize sık sık bu yeniden yaratma gücünün gerçek Tanrı'yı insan yapımı olan diğer bütün sahtelerinden ayırdığını hatırlatır.

Eğer Tanrı seni kendi katında doğru kılabiliyorsa, o zaman hayatının her alanında da seni kutsamaya kusursuzca gücü yetendir. Yeniden doğarsın ve O da tam olarak bunu istiyor. Tüm inancını, O'nun yaşamını yönetme gücüne teslim etmeni...

Tanrı, yalnızca fiziksel yaratılışın ötesine işaret ederek, diyor ki, "Kendilerini kutsal kılanın ben Tanrı olduğumu anlasınlar diye aramızda bir belirti olarak Şabat günlerimi de onlara verdim" (Hezekiel 20:12). Kutsanmış Şabat, O'nun kutsanmış halkının işaretiydi. Bu, Tanrı'nın yenileme yoluyla insanları kutsal bir amaç için ayrıcalıklı kılacağına haftalık bir hatırlatıcısı işlevi görür.

Kutsal Kitap diyor ki, "Bu çağın gidişine uymayın; bunun yerine, Tanrı'nın iyi, beğenilir ve yetkin isteğinin ne olduğunu ayırt edebilmek için düşüncenizin yenilenmesiyle değişin" (Romalılar 12:2). Her Şabat, Tanrı'nın lütfunu unutturabilecek dünyanın dikkat dağıtıcı şeylerinden uzaklaşmak ve O'nun, bizi yeni yaratıklar olarak yeniden yaratma gücünü hatırlamak zamanıdır! Bundan daha iyi bir şey olabilir mi?

Haftanın

günleri

İsimler ve Sayılar

Eski Ahit zamanında Yahudiler haftanın günlerini adlandırmadılar, bunun yerine onlara birinciden yedinciye kadar, Şabat'a kadar uzanan numaralar verdiler. Şabat dışında bir istisna, bazen "hazırlık günü" olarak adlandırılan altıncı gün olan cuma günüyü.

Peki ya haftanın günleri için İngilizcede kullanılan isimler de nereden çıktı? Bunlar Roma, Cermen ve İskandinav tanrılarının isimlerinden türetilmiştir.

1

PAZAR

'Sun' güneş demektir ve 'Sunday' Romalılardan gelen "güneşin günü" manasına gelir. Birçok pagan kültür, güneşe bir tanrı olarak tapınmıştır.

2

PAZARTESİ

'Moon' ay demektir ve 'Monday' Anglo-Saksonlardan günümüze gelen "ayın günü" anlamına gelmektedir.

3

SALI

'Tuesday', adını Alman savaş tanrısı Tiu'dan almıştır.

4

ÇARŞAMBA

"Woden'in günü" anlamına gelir. 'Wednesday' kelimesi, İskandinav av tanrısı olan Woden'den türemiştir. Woden, Odin'in başka bir adıdır.

5

PERŞEMBE

İskandinav gök gürültüsü ve şimşek tanrısı olan 'Thor' dan oluşmuştur ve "Thor'un günü" anlamına gelmektedir.

6

CUMA

"Freya'nın günü" anlamına gelir. İskandinav aşk, evlilik ve bereket tanrıçası Freya'dan alır ismini.

7

CUMARTESİ

Adını, Roma zenginlik tanrısından alır ve "Satürn'ün günü" anlamına gelir.

2. BÖLÜM

Şabat'ın Tarihi

Bir bağlam dahilinde olmak ve bir konuyu net bir şekilde anlamak için, başa geri dönmek ve o konunun temellerini keşfetmek işe yarar. Bu yüzden Şabat gününün kökenlerini düşünmek için tüm yolu geri gideceğiz.

Kutsal Kitap diyor ki "Başlangıçta Tanrı göğü ve yeri yarattı" (Yaratılış 1:1). Bu yaratma eylemi altı gün boyunca gerçekleşti.

1. Gün: Tanrı ışığı yarattı ve onu karanlıktan ayırdı. Işığa "Gündüz" ve karanlığa "Gece" adını verdi (Yaratılış 1:3-5).

2. Gün: Tanrı daha sonra, yukarıdaki "suları" aşağıdakilerden ayırmak için bir "gök kubbe" yarattı. Tanrı buna "Gök" adını verdi. O, burada atmosfere atıfta bulunmaktadır (Yaratılış 1:6-8).

3. Gün: Tanrı daha sonra "kuru toprağı" yarattı. Buna "Yeryüzü" ve sulara "Denizler" adını verdi. Tanrı aynı zamanda bitki örtüsünü de yarattı; otları, ağaçları ve bitkileri. (Yaratılış 1:9-13).

4. Gün: Tanrı Güneş'i, Ay'ı ve yıldızları yarattı. Bunlar "yeryüzünü aydınlatacak ışıklar olsun. Belirtileri, mevsimleri, günleri, yılları göstereceklerdir" (Yaratılış 1:14-19).

5. Gün: Tanrı, balıklar, balinalar ve kuşlar da dâhil olmak üzere hem suda yaşayan hem de uçan varlıklar yaratarak dünyayı doldurmaya başladı (Yaratılış 1:20-23).

6. Gün: Tanrı daha sonra karada yaşayan hayvanları, "çeşit çeşit canlı yaratık, evcil ve yabani hayvan, sürüngenleri" yarattı (Yaratılış 1:24-25).

Ve sonunda, Tanrı Âdem ile Havva'yı, insanoğlunu yani erkek ve kadını yarattı. "Sonra Tanrı onları kutsadı ve onlara şöyle dedi, 'Verimli olun, çoğalın; Yeryüzünü doldurun ve denetiminize alın; denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, yeryüzünde yaşayan bütün canlılara egemen olun'" (Yaratılış 1:26-31).

En küçük amipten devasa güneşimize kadar, Tanrı hepsini sadece 24'er saatlik altı tam gün içinde yarattı. Gerçekten hayret verici, harika bir çalışmaydı, uyandığımız andan yattığımız ana kadar tüm ihtişamıyla deneyimlediğimiz bir şey idi.

Şabat'ın Yaratılışı

Ama Tanrı henüz dünyamızı oluşturma işini bitirmemişti. Onun yapmak istediği bir şey daha vardı. Kutsal Kitap bu durumu şöyle anlatır:

"Gök ve yer bütün öğeleriyle tamamlandı. Yedinci güne geldiğinde Tanrı yapmakta olduğu işi bitirdi. Yaptığı işten o gün dinlendi. Yedinci günü kutsadı. Onu kutsal bir gün olarak belirledi. Çünkü Tanrı o gün yaptığı, yarattığı bütün işi bitirip dinlendi" (Yaratılış 2:1-3).

Tanrı, dünyamızı yarattığı zaman, yaratılış sırasında Şabat'ı da yarattı. Şabat günü dinlendi ve onu kutsal bir amaç için ayırarak kutsadı ve mukaddes kıldı.

Yine, Tanrı dinlenmeye ihtiyacı olduğu için dinlenmedi. Bu durumda, "dinlenme" en yalın anlamıyla, çalışmayı bırakmak anlamına gelir ve dolayısıyla Tanrı yaratmayı durdurmuştur. Bununla birlikte Tanrı, yedinci günü kutsayarak ve kutsallaştırarak, Şabat'ı çok özel ve ayrıcalıklı kılmıştır.

*Webster Sözlüğü
kutsallaştırma kelimesini
"kutsal bir amaç veya dini
kullanım için ayrılmış"
olarak tanımlar.*

Biliyor muydunuz?

Sandık ve Şabat

Tanrı, Musa'ya kendisine gösterilen "örneğe" göre bir tapınak, tüm mobilyaları ve bir "sandık" olan özel bir muhafaza kabı yapmasını söyledi (Mısır'dan Çıkış 25:9, 40). Bu sandığa "Antlaşma Sandığı" (Yasa'nın Tekrarı 10:8; İbraniler 9:4) ve "Levha Sandığı" (Mısır'dan Çıkış 25:22) adı verildi. Çünkü Musa, Şabat Günü de dâhil olmak üzere Tanrı'nın Yasasını yazdığı taş levhaları oraya yerleştirdi (Mısır'dan Çıkış 25:16, 31:18). Sandığın içine On Emir, yanına ise "Musa'nın yasa" yerleştirildi ve bu, Şabat Günü de dâhil olmak üzere Tanrı'nın On Emri'nin ebedi olduğunu göstermektedir.

İsrail'de Şabat

Mısır'dan Çıkış'tan önceki Şabat uygulaması hakkında çok az şey bilmemize rağmen, yedinci günün kutsallığı Yaratılış Kitabı'nın ikinci bölümünün yazarı Musa tarafından kesinlikle kabul edilmektedir. Tanrı'nın, İbrahim aracılığıyla Yahudi ulusu oluşmadan çok önce, Şabat Günü'nün Kendi halkının düzenli uygulaması olmasını amaçladığına dair güçlü kanıtlar sunuyor. Şabat gününden özel olarak söz edilmese de Yaratılış 26:5 bize İbrahim'in Tanrı'nın emirlerine, kurallarına ve yasalarına itaat ettiğini söyler. Yaratılıştaki Şabat'ın bunun bir parçası olabileceği bilginler tarafından çok iyi anlaşılmıştır. İsa dâhi, Şabat'ın sadece İbraniler için değil, tüm insanlık için var edildiğini söylemiştir (Markos 2:27).

Tanrı'nın halkı için Şabat, Tanrı'ya ciddi ve derinden bağlı olunan bir teslimiyetti. On Emir Tanrı'nın eliyle yazılmadan veya söylenmeden önce bile, Yahudiler yedinci günde man toplamayarak Şabat hakkındaki bilgilerini belirtmişlerdi (Mısır'dan Çıkış 16:22-30). Üstelik bu zaman dilimi, On Emri almak için Sina Dağı'na ulaşmadan önceki bir zamanı kapsamaktadır.

On Emir

Şabat, dördüncü emirde bulunur. Bu yasa, Mısır'dan Çıkış'tan sonra İbrani kültüründe resmi olarak kodlanmış olsa da Kutsal Yazılardaki

Gerçek Tanrı'nın İşareti

Yahudiler için Şabat günü, gerçek Tanrı'nın bir işaretiydi, bu sayede O'nu sahte tanrılardan ayırt edebileceklerdi (Hezekiel 20:20).

kanıtlar, Yahudi halkının Mısır'dan çıkmalarından önce de Tanrı'nın yarasını zaten bildiklerini gösteriyor. Belki de bu yüzden tüm emirler arasında sadece bu emirde "anımsa" kelimesi kullanılmıştır.

İsrailoğulları, eski pagan tanrılardan oluşan bir orduyla çevrili Mısır'daki tutsaklıkları ve ağır çalışmaları sırasında, görünüşe göre Şabat'ı tutma konusunda ihmalkâr davranmışlardı. Bu nedenle Musa ve Harun ancak İsrail liderleriyle görüşükten sonra Mısır kralının huzuruna çıktılar.

Şaşırtıcı Bir Gerçek

Tanrı'nın Sesi

Yedinci gün Şabatı, tüm On Emir gibi Tanrı'nın sesiyle emredilmiştir (Yasa'nın Tekrarı 4:12, 13).

Musa ve Harun, bu liderlere, Tanrı'nın onlar adına güçlü bir şekilde çalışmak üzere olduğunu, ama önce kendilerini yeniden Tanrı'ya adanmaları gerektiğini söylediler; bu, doğal olarak, O'nun Şabatı'nı tutmayı da içerecekti.

Bu aslında Firavun'un kendine özgü itirazlarından biriydi ve şöyle yakınıyordu: "Bakın, halkınız Mısırlılardan daha kalabalık, oysa siz onların işini engellemeye [tam

anlamıyla: çalışmak yerine Şabatı tutarak dinleniyorsunuz demek ister] çalışıyorsunuz" (Mısır'dan Çıkış 5:5).

Daha sonra Mısır'dan Çıkış 31:12-17'de Şabat'ın Tanrı ile halkı arasında kalıcı bir işaret olduğu belirtilir. Bu pasaj aynı zamanda bir kişinin Şabat Gününü ihlâl ettiğinde karşılaşılabilecek sonuçları da ayrıntılarıyla anlatır.

"Şabat günlerimi kesinlikle tutmalısınız. Çünkü o sizinle benim aramda kuşaklar boyu sürecek bir belirtidir. Böylece anlayacaksınız ki, sizi kutsal kılan Tanrı benim. Şabat Gününü tutmalısınız, çünkü sizin için kutsaldır. Kim onun kutsallığını bozarsa, kesinlikle öldürülmeli. O gün çalışan herkes halkının arasından atılmalı. Altı gün çalışılacak; ama yedinci gün Tanrı'ya adanmış Şabat'tır, dinlenme günüdür. Şabat Günü çalışan herkes kesinlikle öldürülmelidir. İsraililer, sonsuza dek sürecek bir antlaşma gereği olarak, Şabat Gününü kuşaklar boyu kutlamaya özen gösterecekler. Bu, İsraililer ile benim aramda sürekli bir belirti olacaktır. Çünkü ben, Tanrı yeri göğü altı günde yarattım, yedinci gün işe son verip dinlendim."

Bir tapınma gününü ihlâl ettiği için ölümle cezalandırılmak olağandışı görünse de Yahudi halkının onları iliklerine kadar çalıştırmak için tasarlanmış esaretten mucizevi bir şekilde kurtulduğunu unutmayın ve çölde geçirdikleri ilk günden beri her gün, çöl topraklarında

onlara rehberlik eden ateşten sütunda Tanrı'nın varlığına tanık oldular.

Tanrı'nın yeryüzünü O yarattığı için yönetme konusundaki temel, doğal hakkını özellikle ifade eden Şabat'a açıkça karşı gelmek, O'nun sevgisi ve halkının kurtuluşu ile alay eden son derece küstah bir harekettir.

Bununla birlikte, Şabat emrinin en düşük düzeyde çalışana, hatta köleye bile Tanrı'nın yüreğini ve merhametini gösterdiğini asla unutmayın. Bu nedenle, Şabat gününü ihlâl etmek, bu trajik itaatsizlik eylemine tanık olan insanların gözünde Tanrı'nın karakterini ve hükümdarlığını küçülten düpedüz bir isyandır.

Şabat Herkes için

İsrail tarihi boyunca Tanrı'nın tüm insanları kutsal gününü hatırlamaya davet ettiğini biliyor muydunuz? Yeşaya peygamber, kitabında sık sık Şabat hakkında yazmıştır ve Tanrı'nın halkının yedinci günü nasıl göz ardı ettiğini ve bozduğunu söyler (Yeşaya 1:13). O aynı zamanda şöyle yazmıştır; "... Buna sınıksız sarılan

insanoğluna ne mutlu! Şabat Günü'nü tutar, bayağılaştırılmaz, ..." (Yeşaya 56:2). Gerçekten de Tanrı'nın gözünde Şabat'ı tutmak o kadar önemlidir ki, efendileri bunu yapmadığı halde Şabat'ı sadakatle yerine getiren aşağı seviyedeki köleler, kendilerine Tanrı'nın halkı diyenlerden bile daha kutsanmış kabul edilirler!

"Şabat günlerimi tutan, beni hoşnut edeni seçen, antlaşmama sınıksız bağlı kalan hadıma, evimde, evimin dört duvarı arasında oğullardan da kızlardan da daha iyi bir anıt ve ad vereceğim; yok edilemez, ebedi bir ad olacak bu" (Yeşaya 56:4-5).

Bir sonraki pasaj olan Yeşaya 56:6, 7'de, Tanrı'nın Yahudi olmayanları bile Şabat'ın kutsamalarını benimsemeye davet ettiğini görüyoruz. Kutsal Yazıların Şabat'ı "sevmek" ve "sevindirmek" terimleriyle nasıl özdeşleştirdiğine özellikle dikkat edin:

"Tanrı'ya hizmet etmek, O'nun adını sevmek, kulu olmak için O'na bağlanan yabancıları, Şabat Günü'nü tutan, bayağılaştırmayan, antlaşmama sınıksız bağlı kalan herkesi, kutsal dağıma getirip dua evimde sevindireceğim. Yakmalık sunularıyla kurbanları sunağımında kabul edilecek, çünkü evime 'Bütün ulusların dua evi' denecek."

Şabat Kısıtlamaları

Şabat emri, öncelikle düzenli çalışmayı yasaklar ve insanları Tanrı'ya tapınmak üzere sevdikleriyle ve iman kardeşleriyle vakit geçirerek dinlenmeye teşvik eder. Kutsal Yazılarda kısıtlandırılan ilk belirtilmiş eylem, Şabat günü ateş yakmaktır (Mısır'dan Çıkış 35:2, 3). Elbette Yahudilerin ateş yakmasına izin verildi, ancak yoğun iş gücü gerektiren odun toplama ve ateş yakma işi gün batımından önce tamamlanacaktı. Nehemya 10:31'de Şabat günü alım satım yapmak da özellikle yasaklanmıştır ve Yeremya 17:21. ve 22. ayetlerde, bir evden veya şehir kapılarından yük taşıma eylemi Şabat gününde uygun görülmedi.

Yüzyıllar boyunca Yahudi liderler, Şabat ritüelini yoğun bir şekilde düzenlemek amacıyla bu belirli eylemlere eklemeler yaptı. Bu ihlâllerden bazıları şunlardır:

Ekim Yapmak	Çift Sürmek	Hasat Almak	Bağlamak	Harman Dövmek
Harman Savurmak	Öğütmek	Elemek	Yoğurmak	Pişirmek
Yün kırpmak	Yün Yıkamak	Yün Dövmek	Yün Boyamak	Eğirmek
Dokumacılık	İki İlmik Atmak	İki İplik Örmek	İki İpliği Ayırmak	Düğüm Atmak
Bağ Çözmek	Dikiş Dikmek	Yırtmak	Tuzak Kurmak	Hayvan Kesmek
Deri Yüzmek	Kalaylama Yapmak	Deriyi Şekillendirmek İçin Kesmek	İki Veya Daha Fazla Harf Yazmak	İki Veya Daha Fazla Harf Silmek
İnşa Etmek	Yıkım Yapmak	Ateş Söndürmek	Ateş Yakmak	Herhangi Birşey Taşımak

Şaşırtıcı Bir Gerçek

Yahudi olmayanlar için kutsamalar

Tanrı, Şabat'ı tutacak olan tüm Yahudi olmayanlara özel bir kutsama ilan etmiştir. Yeşaya 56:6, 7'deki kehanet, Hıristiyanlık çağına atıfta bulunur.

İsrail'in tüm tarihi, Tanrı'nın Şabat gününe özel ilgisiyle doludur. O, sevgi dolu itaatle bunu yerine getirenlere bol kutsamalar vaat ediyor ve O'nun halkı itaatsiz olduğunda kötü sonuçlar oluyor:

"Kutsal günümde dilediğinizi yapmaz, Şabat Günü'nü çiğnemezseniz, Şabat Günü'ne 'Zevkli', Tanrı'nın kutsal gününe 'Onurlu' dersiniz, Kendi yolunuzdan gitmez, Keyfinize bakmayıp boş konulara dalmaz, O günü yüceltirsenez, Tanrı'dan zevk alırsınız. O zaman sizi yeryüzünün yüksek yerlerine çıkarır, atanız Yakup'un mirasıyla doyururum" (Yeşaya 58:13-14).

Tanrı'nın halkı için bu, her hafta 24 saat kendi yollarını ve kişisel zevklerini aramaktan ve işle ilgili konulardan bahsetmekten veya bunlara katılmaktan kaçınmaları anlamına geliyordu. Şabat günü, etraflarındaki dünyayı bırakıp Tanrı'nın sevgisi ve ilgisiyle huzur bulmak için tüm dikkatlerini manevi şeylere vermeleri gerekiyordu.

Ama Tanrı'nın halkı Şabat'ı lekelemeyi alışkanlık haline getirdi. Streslerini hafifletmek için tasarlanmış bir şey olan Şabat'ın aslında geçim kaynakları için bir yük olduğundan sık sık şikâyet ettiler. "Yeni Ay Töreni geçse de tahilimizi satsak, Şabat Günü geçse de buğdayımızı satışa çıkarsak" (Amos 8:5). Amos peygamber, bu tür bir tutumun, Tanrı'dan zaman çalmak dışında, dürüst olmayan ticari uygulamalarla çalmak gibi olduğunu da ekledi!

Şaşırtıcı Bir Gerçek

Modern İsrail

Cumartesi, tüm devlet dairelerinin ve dinî olmayan işletmelerin çoğunun kapalı olduğu günümüz İsrail'inde hâlâ resmi bir dinlenme günüdür.

92. Mezmur

ŞABAT GÜNÜ İÇİN İLAHI

*Ey Efendi, sana şükretmek,
Ey Yüceler Yücesi, adımı ilahilerle övmek,
Sabah sevgini,
Gece sadakatini,
On telli sazla, çenk ve lirle duyurmak ne güzel!
Çünkü yaptıklarınla beni sevindirdin, Ey Efendi,
Ellerinin işi karşısında sevinç ilahileri okuyorum.
Yaptıkların ne büyüktür, Ey Efendi,
Düşüncelerin ne derin!
Aptal insan bilemez,
Budala akıl erdiremez:
Kötüler mantar gibi bitse,
Suçlular pıtrak gibi açsa bile,
Bu onların sonsuza dek yok oluşu demektir.
Ama sen sonsuza dek yücesin, Ey Efendi.
Ey Efendi, düşmanların kesinlikle,
Evet, kesinlikle yok olacak,
Suç işleyen herkes dağılacak.
Beni yaban öküzü kadar güçlü kıldın,
Taze zeytinyağını başıma döktün.
Gözlerim düşmanlarımın bozgununu gördü,
Kulaklarım bana saldıran kötülerin sonunu duydu.
Doğru insan hurma ağacı gibi serpilip gelişecek,
Lübnan sediri gibi yükselecek.
Tanrı'nın evinde dikilmiş olarak
Tanrımız'ın avlularında serpilip büyüyecek.
Böyleleri yaşlanınca da meyve verecek,
Taptaze ve yeşil kalacaklar.
Tanrı doğrudur! Kayamdır benim!
O'nda haksızlık bulunmaz!*

Tanrı'nın Şabat yasasına bu türden bencilce bir itaatsizliğin, İsrail'in düşman ulusların zalim ellerine düşmesinin nedeni olduğu söylendi. "Ancak beni dinlemez, Şabat Günü Yeruşalim kapılarından yük taşıyarak girer, o günü kutsal saymazsanız, kent kapılarını ateşe vereceğim. Yeruşalim saraylarını yakıp yok edecek, hiç sönmeyecek ateş" (Yeremya 17:27).

Şabat'a uyulmadığı takdirde, Tanrı'nın halkının O'nun yasasının geri kalanını unutmaması ve onları Tanrı'nın yönetimi altındaki bir halk olarak parçalaması daha kolaydı. Onlar yalnızca etraflarındaki en kötü putperest topraklarında görülen iğrenç uygulamaların tuzağına düştüler. Sonunda itaatsizlikleri nedeniyle Asurlular ve Babilliler'in eline geçeceklerdi.

Kutsal Kitap bu bağlantıyı Şabat ile netleştirir. Hezekiel Peygamber, Tanrı'dan şu sözleri Yahudi esareti sırasında kayda geçti:

"Kendilerini kutsal kılanın ben Tanrı olduğumu anlasınlar diye aramızda bir belirti olarak Şabat günlerimi de onlara verdim. ... kişiye yaşam veren kurallarımı izlemediler; ... Şabat günlerimi de hiçe saydılar ..."
(Hezekiel 20:12-13).

Tanrı'nın, Şabat'ı yaratılıştan ayırarak "kutsal" kıldığını hatırlıyor musunuz? Tanrı tekrardan Hezekiel'de İsrail için şöyle demiştir "... yasamı hiçe saydılar, kutsal eşyalarımı kirlittiler, kutsalla bayağı arasındaki ayrımı yapmadılar, kirliliyle temiz arasındaki farkı öğretmediler, Şabat günlerimden gözlerini çevirdiler. Kutsallığımı önemsemediler"
(Hezekiel 22:26).

Webster's Sözlüğü, burada kullanılmış olan kirletmek kelimesini "kutsal bir şeye taciz, saygısızlık veya hor görme" olarak tanımlar.

Yine, bu inatçı itaatsizliğin doğrudan bir sonucu olarak, Tanrı şöyle dedi,

"Onları ulusların arasına dağıtacağıma, başka ülkelere göndereceğime çölde ant içtim. Çünkü ilkelerimi izlemediler, kurallarımı reddettiler. Şabat günlerimi hiçe saydılar, gözlerini atalarının putlarına diktiler"
(Hezekiel 20:23-24).

İşte tam olarak böyle oldu! Yahudi ulusu Yahudi olmayanlar arasında yayıldı ve dağıldı. Bu, Tanrı'nın Şabat Günü'nü ciddi bir şekilde ele almasıdır. Şabat kelimesinin tam anlamıyla, insanlığa buraya nasıl geldiğimizi ve Tanrı'nın neden yaşamlarımız üzerinde yetkisi olduğunu anlatan O'nun otoritesinin mührüdür. Onun seçilmiş halkı Şabat'ı ihlâl ettiğinde, Yahudi olmayanların önünde kutsal bir güne saygısızlık etmiş oldu. Tanrı'nın, Kendi halkı için çevredeki milletler arasında vermek istediği örnek bu değildir.

Ancak Tanrı, Kendi halkını sever ve O'nun

merhametiyle, İsrail'in ilahi otorite dönemi nihayetinde sona ermişti. Yahudiler Babil esaretinden kurtulup Yeruşalim'e geri döndüler. Elbette 70 yıllık acıların ardından geri dönen bu insanlar en başta neden esaret altına alındıklarını unutmamışlardı. Şabat Günü'nü çiğnemelerinin mahvolmalarıyla doğrudan bağlantılı olduğunu hatırladılar.

Kolayca anlaşılacağı üzere, Şabat ile ilgili olarak aynı itaatsizlik modeline geri dönmek istemediler. Bununla birlikte, baş rahipleri ve liderleri, Şabat'a olan itaati katı bir şekilde düzenleyerek, aslında çok geçmeden fazlasıyla telâfi etmeye başladılar. Bu sefer yasayı yerine getirme sarkacı, tam bir itaatsizlikten tamamen farklı bir şeye, Tanrı'nın halkını ezen bir şeye doğru sallandı.

Ama bu sefer Tanrı, halkını kurtarmak ve Şabat gününü bir kez daha rayına oturtmak için bambaşka bir peygamber gönderecekti ...

İncillerde Şabat Günü

“... İnsanoğlu Şabat Günü'nün de Efendisi'dir” (Markos 2:28).

İsa'nın zamanında Şabat, Yahudi yaşamının ve geleneklerinin hâlâ önemli bir parçasıydı. Doğrusunu söylemek gerekirse, İncillerin kayıtlarında -Matta, Markos, Luka ve Yuhanna- 'da “Şabat” kelimesinin yaklaşık 60 kez geçtiğini biliyor muydunuz? İsa'nın kendi hayatı ve hizmeti, olağanüstü şekillerde Şabat Günü etrafında dönüyordu.

Kutsal Kitap, Şabat'ı tutmanın İsa'nın düzenli rutininin bir parçası olduğunu açıkça belirtir. “İsa, büyüdüğü Nasıra Kenti'ne geldiğinde her zamanki gibi Şabat Günü havraya gitti. Kutsal Yazıları okumak üzere ayağa kalkınca O'na Peygamber Yeşaya'nın Kitabı verildi. ...” (Luka 4:16). Tanrı'nın izinde yürüyen biri olarak İsa, dördüncü emri elbette yerine getirecektir. Bu, hizmeti boyunca O'nun için her zaman son derece anlamlı bir gün olacaktır.

Yine de dinî liderler özellikle Ferisiler, Şabat gününün tutulması konusunda İsa'yı taciz etmenin yollarını buldular. İsa'nın zihninde, Şabat gününün Yahudilerin yaşamlarında dönüştüğü şeyin, Tanrı'nın onlar için istediği şey olmadığı açıktır. İsa hiçbir zaman Şabat emrinin kaldırıldığını veya kaldırılacağını öğretmedi. O, insanlara gerçek anlamını öğretme özlemiyle o günü Tanrı'nın orijinal planına geri döndürmek istedi.

Ferisi, Musa'nın yasasına katı bir şekilde uyulmasını vurgulayan güçlü ve popüler bir eski Yahudi mezhebinin üyesi olan kişiydi.

Önceki bölümün sonunda, Şabat'a itaatsizliğin uluslarını nasıl mahvettiğinden endişe duyan dinî liderlerin, Şabat'ı onurlandırmak için bir kişinin yedinci günde ne kadar uzağa yürüebileceğini belirlemek gibi özel kodlar yazmaya başladığını gördük.

İsa'nın zamanına gelindiğinde, bu kodlar birikmeye başlayarak Şabat'ı Tanrı'nın halkı için baskıcı bir güne dönüştürdü ve sadık bir Yahudi'nin Şabat'ta sağduyulu faaliyetlerde bulunmasını neredeyse imkânsız hale getirdi. Örneğin, bir kadın Şabat günü saç tokası takabilirdi, ancak elinde taşıyorsa bu bir yük olarak kabul ediliyordu ve eğer bir kişi çekiç veya kürek gibi bir iş aletine bile dokunursa, o kişi kirlenmiş olurdu. Ferisiler, Şabat günü ve diğer dinsel görevlerle ilgili olarak insan icadı binlerce kurala sahipti.

Ayrıca, Şabat günü tozlu yere tükürmek havan topu atmaktan aynı sayılırdı.

Bu durum giderek daha da kötüleşmekteydi!

Kutsal Yazılarda hiçbir temeli olmayan bu saçma insan ürünü düzenlemeler emek olarak kabul edildiğinden, Şabat saatlerinde bir Yahudi'nin evi alev alırsa eşyalarını el ile taşıyarak kurtarmalarını yasaklıyordu. Yahudi liderler, Tanrı'nın Kendi lütfuyla çobanlık yapmaları için onlara emanet ettiği insanlar üzerinde katı bir kontrol uygulama yolu olarak, Tanrı'nın Şabat gününü de içeren yasasını bu şekilde kullandılar.

Tıpkı Tanrı'nın, Eski Ahit'te Kendi halkını Şabat gününe ilişkin itaatsizlik konusunda uyarmak için eski peygamberleri kullanması gibi, Mesih de aynı şekilde Şabat gününe ilişkin itaatli olmanın gerçekte ne anlama geldiğini göstermek için geldi. Şabat Günü'nün Tanrı ile olan deneyimimizin çok önemli bir parçası olduğuna ve insan ürünü kural ve düzenlemelerin çoğu zaman bu

gerçeği karmaşık hale getirdiğini öğretti. Dinî liderler Şabat Günü'nü çarpıtmışlardı; İsa'nın arzusu bunu düzeltmekti.

İsa'nın Yeni Ahit'te Şabat'ı özellikle vurguladığı yazılmadığı için, pek çok kişi tarafından O'nun bunu önemli olarak görmediği ileri sürüldü. Ancak O, Şabat'ı tuttuğundan ve kendi içlerinden birinin Şabat emrini ortadan kaldırmaya çalıştığı bir Yahudi haykırışı görmediğimizden, bu "sessizlik argümanı" tam tersi olarak en iyi şekilde çalışır. Gerçekten de İsa, ona daha fazla anlam katmak için sık sık bir emirden bahseder. Elbette İsa, Şabat'ı katı yasa-perestlere karşı savunurken o günden bahseder ve havraya giderek Şabat Günü'nü onurlandırır (Luka 4:16).

İnciller ve Şabat

Eğer İsa öğrencilerine Şabat'ı ortadan kaldırmayı öğretmiş olsaydı, İncil yazarlarının yazılarında bunu çok açık bir şekilde ifade etmeleri mantıklı olurdu. Ancak böyle bir değişikliği gösteren hiçbir şey yok, hatta yedinci gün Şabatı olmayan bir yaşama kendilerini yeniden yönlendirmek zorunda kalacak olan Yahudiler için özel olarak yazılmış bir İncil olan Matta da bile böyle bir şeye rastlanmamaktadır.

İsa, Görevini Şabat Günü'nde Bildiriyor

"İsa, büyüdüğü Nasıra Kenti'ne geldiğinde her zamanki gibi Şabat Günü havraya gitti. Kutsal Yazıları okumak üzere ayağa kalkınca O'na Peygamber Yeşaya'nın Kitabı verildi. Kitabı açarak şu sözlerin yazılı olduğu yeri buldu: 'Tanrı'nın Ruhu üzerimdedir. Çünkü O beni yoksullara Müjde'yi iletmek için meshetti. Tutsaklara serbest bırakılacaklarını, Körlere gözlerinin açılacağını duyurmak için, ezilenleri özgürlüğe kavuşturmak ve Tanrı'nın lütfu yılını ilan etmek için Beni gönderdi.' Sonra kitabı kapattı, görevliye geri verip oturdu. Havradakilerin hepsi dikkatle O'na bakıyordu. İsa, 'Dinlediğiniz bu Yazı bugün yerine gelmiştir' diye konuşmaya başladı. Herkes İsa'yı övüyor, ağızından çıkan lütfükâr sözlere hayran kalıyordu. ..." (Luka 4:16-22)

İsa burada Yeşaya 61:1 ve 2. ayetleri okuyor ve kendisinin Mesih olduğunu ilan ediyor. Bu iddia sinagog liderlerinin gücüne gitti ve O'nu yok etmeye çalıştılar ama O'nun misyonunu durduramadılar ve İsa'yı Şabat Günü'nde şifa vermekten ve öğretmekten alıkoymadılar. (Bkz. Luka 4:31-35.)

İsa Şabat'ı Aydınlatıyor

Matta kitabındaki Şabat'tan ilk bahsediliş, Ferisilerin İsa'yı dördüncü emri yerine getirmesi hakkında sorgulamasıyla ilgilidir. Bu, İsa'nın üç yıllık hizmeti esnasında olağan bir olay olacaktı.

Matta 12:1-8, öğrencilerin bir Şabat günü tahıl tarlalarında yemek için aç bir şekilde başaklar yolmalarının öyküsünü anlatır. Bu türden bir "emek" Ferisiler tarafından hasat olarak kınandı ve onlar şöyle dediler, "Bak, öğrencilerin Şabat Günü yasak olanı yapıyor!"

Mesih'in yanıtı, Şabat'ın artık geçerli olmadığı değil, Ferisilerin günün gerçek anlamını gözden kaçırdıkları şeklinde oldu ve "Çünkü İnsanoğlu Şabat Günü'nün de Efendisi'dir" diyerek duyurdu. İsa burada, Şabat'ın Yaratıcısı olarak sahipliğini ilan ediyor ve Şabat'ı gerçekten kimin ihlâl edip etmediğine karar verme yetkisine sahip olduğunu açıklıyordu. O, Şabat günü kendi çalışmasını bırakıp dinlenen aynı Yaratıcıdır. Bu yüzden Şabat Günü'nü ihlâl etmenin gerçekten ne anlama geldiğini bilir.

Ancak daha yakından bakıldığında, öğrencilerin aslında Şabat'ı ihlâl etmediği ortaya çıkıyor. Onlar hiçbir şekilde tahıl hasat etmeksizin sadece aç oldukları için bir şeyler yiyorlardı. Bu, Ferisilerin Şabat'ı katı bir şekilde sıkı sıkıya tutmaları yüzündendir. Onların, İsa'yı tuzağa düşürüp halkın gözünde O'nu karalama arzuları gerçek sevgi ve merhametin önüne geçiyordu. Aslında, Yasa'nın Tekrarı 23:25, öğrencilerin bunun yerine hasattan sonra başak toplama yasasını takip ettiklerini açıklıyor. Onlar samanı temizledikten sonra o günkü beslenme ihtiyaçlarını karşılamak için sadece tanelerini tüketiyorlardı. Bir fıstığı kabuğundan ayırmak kadar zahmetli bir işti bu.

İsa'nın Şabat Günü Yapmayı Tercih Ettiği Şey

İsa'nın hizmeti olağanüstü bir merhametti. Belki de Kutsal Yazılar hakkında konuşmaktan ziyade, insanları hastalıklarından iyileştirerek, besleyerek ve onları günahın esaretinden kurtararak Baba'nın sevgisini göstermekten sonsuz bir zevk aldı ve İsa, Şabat Günü'nde düzenli olarak bu türden iyi işler yapmıştır.

Başka bir Şabat Günü, İsa havraya girdi ve eli sakat olan bir adamı iyileştirdi. Sakatlık hayati tehlike oluşturuyordu, bu yüzden katı kalpli Ferisilere göre bu eli iyileştirmek gereksizdi. Ancak bu, Şabat'ın amacını kaçırmaktı. Bu yüzden İsa, dinin yalnızca yasanın rutin bir şekilde yerine getirilmesi olduğuna inanan ve yasanın sevgi dolu, yol gösterici bir ilke olarak yaratıldığına inmayan insanların kalplerindeki bu yanılığı düzeltmek istedi.

"İsa onlara, 'Size sorayım' dedi, 'Kutsal Yasa'ya göre Şabat Günü iyilik yapmak mı doğru, kötülük yapmak mı? Can kurtarmak mı doğru, öldürmek mi?' Gözlerini hepsinin üzerinde gezdirdikten sonra adama, 'Elini uzat' dedi. Adam elini uzattı, eli yine sapsağlam oluverdi" (Luka 6:9, 10).

Şabat gününde bundan daha iyi bir hediye hayal edebiliyor musunuz? İsa, Kendi yaratıcı gücünü ortaya koyuyordu ve iş gören iki ele sahip olmaktan hiç şüphesiz kelimelerle anlatılamayacak kadar mutlu olan bir adamı iyileştirmişti. Ancak Ferisilerin tutumuna dikkat edin:

“Onlar ise öfkeden deliye döndüler ve aralarında İsa’ya ne yapabileceklerini tartışmaya başladılar” (11. ayet).

İsa’nın Şabat’ı kaldırmadığına, bunun yerine nasıl tutulması gerektiğini bize gösterdiğine bir kez daha dikkat edin.

Matta 5:19

İsa, Şabat Günü de dâhil olmak üzere, Tanrı’nın yasasını ihlâl etmenin gerçekten de ne kadar tehlikeli olduğunu ortaya koymaktadır: “Bu nedenle, bu buyrukların en küçüğünden birini kim çiğner ve başkalarına öyle öğretirse, Göklerin Egemenliği’nde en küçük sayılacak. Ama bu buyrukları kim yerine getirir ve başkalarına öğretirse, Göklerin Egemenliği’nde büyük sayılacak”

İsa’nın başlıca hedeflerinden biri, Tanrı’nın ahlâki yasalarının gerçek anlamını yüreklerimize geri getirmektir. O, Tanrı’nın yasasını sevdi ve onu ısrarla savundu ama insanlık bu özgürleştirici sevgi yasalarını nefret dolu bir şeye dönüştürdü. Mesih hakkındaki bir Eski Ahit kehaneti, İsa’nın tam olarak bunu yapacağını önceden bildirmiştir: “[O] Kendi doğruluğu uğruna Kutsal Yasa’yı büyük ve yüce kılmak Tanrı’yi hoşnut etti” (Yeşaya 42:21).

İsa’nın Şabat Günü şifa verdiği bir başka olaya bakalım. Luka 13:10 ve 17 ayetleri arasında, “On sekiz yıldır içinde hastalık ruhu bulunan, iki büklüm olmuş ve belini hiç doğrultamayan bir kadın” hakkında bilgi alıyoruz. Yine, bir havrada iken, İsa kadının sırtındaki yarayı iyileştirdi. Çileden çıkmış bir dinî lider bir kez daha İsa’yı ve kalabalığı azarlıyor:

“İsa’nın hastayı Şabat Günü iyileştirmesine kızan havra yöneticisi kalabalığa seslenerek, ‘Çalışmak için altı gün vardır’ dedi. ‘O günler gelip iyileşin, Şabat Günü değil!’”

Ferisiler, Şabat Günü yaralı, aç veya susuz bir hayvana bakılabileceğini, ama acı çeken bir kişinin bir kenara atılması gerektiğini öğretirken, İsa derinden üzüldü. Şabat insanlar için yaratıldıysa, Ferisiler neden onun insanlar için bir kutsama olmasına izin vermediler? Çünkü bu, onlar için halkı kendi iradelerine boyun eğdirmenin ve onları

din boyunduruğu altında tutmanın bir yoluydu. İsa şöyle cevap verdi,

“‘Sizi ikiye bölün! Her biriniz Şabat Günü kendi öküzünü ya da eşiğini yemlikten çözüp suya götürmez mi? Buna göre, Şeytan’ın on sekiz yıldır bağlı tuttuğu, İbrahim’in bir kızı olan bu kadının da Şabat Günü bu bağdan çözülmesi gerekmez miydi?’ İsa’nın bu sözleri, kendisine karşı gelenlerin hepsini utandırdı. Bütün kalabalık ise O’nun yaptığı görkemli işlerin tümünü sevinçle karşıladı” (15. ve 17. ayetler).

Benzer bir Şabat Günü şifa verme hadisesinde İsa şöyle dedi, “İsa onlara şöyle dedi: ‘Hanginiz oğlu ya da öküzü Şabat Günü kuyuya düşer de hemen çıkarmaz?’” (Luka 14:5). Burada İsa, Şabat Günü iyileştirilebilecek olanın sadece fiziksel hastalıklar değil, aynı zamanda acil müdahale gerektiren diğer türden sorumluluklar olduğunu gösteriyor.

İsa’nın Şabat Günü’ndeki İyi İşleri

Şabat emri, Şabat Günü’nde düzenli dünyevi çalışmayı özellikle yasaklar. Ancak yapmamamız gereken şeyler olduğunu söylerken, kabul edilebilir olan şeyleri listelemiyor. Bununla birlikte, örnek olarak İsa, Tanrı tarafından teşvik edilen, acıları hafifleten iyi işler ortaya koydu. Bu iyi işlere örnek vermek gerekirse şu şekilde sıralanabilir:

Eli Sakat Bir Adam

Markos 3:1–6

Beli Bükük Bir Kadın

Luka 13:10–17

Cinli Bir Adam

Luka 4:33–36

Simon’un Hasta Kayınvalidesi

Luka 4:38–41

Vücudu Su Toplamış Bir Adam

Luka 14:1–6

Kötürüm Bir Hasta

Yuhanna 5:1–18

Kör Bir Adam

Yuhanna 9:1–34

Ruhani Şifa

Devam etmeden önce, İsrail ulusunu şok eden bir Şabat günü şifasına daha bakalım.

“Havrada cinli, içinde kötü ruh olan bir adam vardı. Adam yüksek sesle, ‘Ey Nasıralı İsa, bırak bizi! Bizden ne istiyorsun?’ diye bağırdı. ‘Bizi mahvetmeye mi geldin? Senin kim olduğunı biliyorum, Tanrı’nın Kutsalı’sın sen!’ İsa, ‘Sus, çık adamdan!’ diyerek cini azarladı. Cin adamı herkesin önünde yere vurduktan sonra, ona hiç zarar vermeden içinden çıktı. Herkes şaşkına dönmüştü. Birbirlerine, ‘Bu nasıl söz. Güç ve yetkiyle kötü ruhları çıkılmalarını buyuruyor, onlar da çıkıyor!’ diyorlardı” (Luka 4:33–36).

Kutsal Kitap’ta iblislerin insanları ele geçirmesiyle ilgili hikâyeler gerçekten ruhani hastalıklarla ilgilidir. İsa’nın, evini şeytani etkilerden temizleyip sadece daha fazla iblisin içeri girmesine izin veren adam hakkındaki kıssası, dünyanın nasıl birçok baştan çıkarıcılığıyla bizi tuzağa düşürdüğünü anlatıyor. İsa, Kendisi’nin uzun zamandır beklenen Kurtarıcı ve Kefaret Ödeyici olduğunu insanların anlamalarına yardımcı olmak için bu özgürleştirici mucizeleri Şabat günü gerçekleştirdi. “... Tutsaklara serbest bırakılacaklarını, körlere gözlerinin açılacağını duyurmak için, ezilenleri özgürlüğe kavuşturmak ...

için beni gönderdi” (Luka 4:18). Şabat, insanları fiziksel ya da ruhsal esaretlerinden kurtarma zamanıydı. Bu, yedinci günün gerçek ruhudur.

İlginç bir şekilde, İsa, rahipleri Şabat’ı ihlâl etmekle suçladı! “... Kâhinlerin her hafta tapınakta Şabat Günü’yle ilgili buyruğu çiğnedikleri halde suçlu sayılmadıklarını Kutsal Yasa’da okumadınız mı?” (Matta 12:5). İsa, Tanrı’nın bu hizmetlere izin

verdiğini söylemektedir. Çünkü bu ruhani çalışma, düzenli de olsa, ruhsal ıstırapı ve esareti hafifletmektedir.

İsa, sevginin, Kendi zamanındaki dinî liderlerin geleneklerini gölgede bıraktığını düşündü. O komşularımızı kendimiz gibi sevmemiz gerektiğini (Levililer 19:18) ve yasanın, sevginin bu merkez ilkesine dayandığını öğretti. Bununla birlikte, tapınmanın ve Şabat’ın yakından bağlantılı olduğunu da biliyordu.

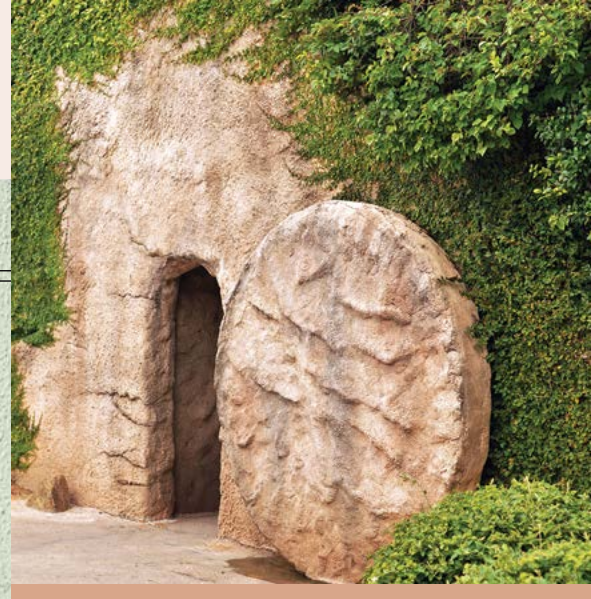
Şabat yasasının İsa için son derece önemli olduğu açıktır. İsa’nın dinsel liderlerle Şabat günüyle ilgili yaptığı her tartışma, asla Şabat’ın tutulup tutulmaması gerektiğiyle ilgili değil, nasıl tutulması gerektiğiyle ilgiliydi. Şabat yasasını gerçek anlamını savunarak destekledi; bu bir kutsama, normal çalışmadan bir dinlenme ve başkalarına yardım etme fırsatı olacak bir gündü.

Diriliş ve Şabat

İsa, Luka’nın Şabat’tan bir önceki günde meydana geldiğini belirttiği Kendi ölümünde bile Şabat’ı tuttu: “[Aramatyalı Yusuf], Pilatus’a gidip İsa’nın cesedini istedi. Cesedi çarımıtan indirip keten beze sardı, hiç kimsenin konulmadığı, kayaya oyulmuş bir mezara yatırdı. Hazırlık Günü’ydü ve Şabat Günü başlamak üzereydi” (Luka 23:52–54). Luka, İsa’yı takip eden kadınların yaptıklarını da anlatır. “İsa’yla birlikte Celile’den gelen kadınlar da Yusuf’un ardından giderek mezarı ve İsa’nın cesedinin oraya nasıl konulduğunu gördüler. Evlerine dönerek baharat ve güzel kokulu yağlar hazırladılar. Ama Şabat Günü, Tanrı’nın buyruğu uyarınca dinlendiler” (55 ve 56. ayetler).

Öğrenciler, İsa’nın bedenini baharat ve güzel kokulu yağlarla meshetme işini cuma öğleden sonra tamamlayamayınca, Tanrıları’nı hoşnut etmeyeceğini bildikleri bir şey yapmaktansa durdular ve Şabat sona erdiğinde işlerine geri dönmeyi plânladılar. “Kadınlar haftanın ilk günü, sabah çok erkenden, hazırlamış oldukları baharatı alıp mezara gittiler” (Luka 23:55, 56; 24:1). Kadınlar, İsa’nın pazar sabahı dirilmiş olduğunu anladılar; Hıristiyanlar Paskalya’yı kutlayarak bunu kabul ederler. Kadınların dinlendikleri gün cumartesi olmalıydı. Çünkü bu, İsa’nın öldüğü hazırlık günü (Kutsal Cuma) ile İsa’nın yeniden dirildiği haftanın ilk günü (Paskalya Pazarı) arasındaki gündür.

Erken Hıristiyan Kilisesinde Şabat

Öğrenciler, iyi haberi tüm dünyayla paylaşmak için görev emirlerini bizzat İsa'dan aldılar. Tanrı onlara Kendi kilisesini kurma görevini vermişti ve çok geçmeden onlar, Mesih'in takipçileri oldukları için "Hıristiyanlar" olarak anılmaya başladılar. Müjdeyi dünyaya ulaştırmanın en etkili yolunun Mesih'in yaşamını bir model olarak kendi yaşamlarına uyarlamak olduğuna inandılar.

Şaşırtıcı Bir Gerçek

Yeni Ahit'te Şabat

Şabat, Yeni Ahit'te 58 kez ve her zaman saygıyla anılır ve Eski Ahit'te sahip olduğu "Şabat günü" unvanını aynı şekilde taşır.

İsa bir keresinde en önemli emrin şu olduğunu söylemişti: "... Efendin Tanrı'yı bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün aklınla ve bütün gücünle seveceksin" (Markos 12:28-30). Bu emri yerine getirmeye çabalayarak, hayatlarında Tanrı'yı ilk sıraya koyan öğrenciler ve ilk

kilise liderleri, açıkça Şabat'ı İsa'nın onurlandırdığı gibi onurlandırmaya çalıştılar. Kutsal Yazıların öğrencileri olarak, Yeşaya 56:2-7'deki şu sözler onlar için derin bir anlam ifade etmektedir:

"Bunu yapan insana, buna sımsıkı sarılan insanoğluna ne mutlu! Şabat Günü'nü tutar, bayağılaştırmaz, ... Şabat günlerimi tutan, beni hoşnut edenini seçen, ... Kulu olmak için O'na bağlanan yabancıları, Şabat Günü'nü tutan, bayağılaştırmayan, Antlaşmama sımsıkı bağlı kalan herkesi, Kutsal dağıma getirip Dua evimde sevindireceğim. ... Çünkü evime 'Bütün ulusların dua evi' denecek."

Bu yüzden, tüm elçiler Tanrı'nın yedinci gün Şabat'ını kutsal tuttular. Luka 4:16'daki İsa'nın 'her zamanki gibi' tanımının Elçilerin İşleri 17:2'de nasıl yansıtıldığına dikkat edin- "Pavlus, her zamanki gibi Yahudilere (Havra) giderek art arda üç Şabat Günü onlarla Kutsal Yazılar üzerinde tartıştı" (Elçilerin İşleri 17:2). Bu, Mesih öldükten çok sonra Şabat gününü tutmak üzere Pavlus'un adeti idi. (Ayrıca Elçilerin İşleri 13:13, 14; Elçilerin İşleri 18:4'e bakın.) Pavlus, İsa'nın örneğini izledi ve Şabat günü havralarda aynı türden vaazlar verdi.

Kilisenin ilk zamanlarında, Pavlus'u Şabat günü bir grup kadınla buluşup onlarla birlikte dua ederken

buluyoruz. "Şabat Günü kent kapısından çıkıp ırmak kıyısına gittik. Orada bir dua yeri olacağını düşünüyorduk. Oturduk, orada toplanmış kadınlarla konuşmaya başladık" (Elçilerin İşleri 16:13). Elçilerin İşleri kitabı, Pavlus'un ve erken kilisenin Şabat'ı tıpkı İsa gibi tuttuğunu açıkça ortaya koyuyor.

Ayrıca, Şabat'ta Yahudi olmayanlara öğreten havarileri de buluyoruz. Doğrusunu söylemek gerekirse yeni inananlar, Tanrı'nın bu mesajlarını duymak için fiilen havralara geldiler. "... halk onları, bir sonraki Şabat Günü aynı konular üzerinde konuşmaya çağırdı. ... Ertesi Şabat Günü kent halkının hemen hemen tümü Tanrı'nın sözünü dinlemek için toplanmıştı" (Elçilerin İşleri 13:42, 44). Elçilerin İşleri Kitabı'nın Yahudi olmayan yazarı Luka'nın, cumartesi gününü Şabat Günü olarak adlandırmaya devam ettiğine ve İsa'nın tuttuğu Şabat Günü'nün artık önemli olmadığını asla ima etmediğine dikkat edin.

Böylece, erken dönem Yeni Ahit kilisesindeki havariler yalnızca Tanrı'nın Şabat emrine itaat etmekle kalmadılar, aynı zamanda Yahudi olmayanlara da Şabat günü tapınmayı öğrettiler. Şabat'ın geçerliliğini bir kez bile sorgulamadılar.

Tapınım Karmaşası

Birçok Hıristiyan, havarilerin Şabat'ı tapınma günleri olarak tutmaya devam ettiklerini öğrenince şaşırды. Kutsal Kitap'ın bazı bölümlerinin, İsa'nın takipçilerinin aslında tapınma günlerini değiştirdiklerini öne sürüyor gibi görüldüğüne inanıyorlar. Şimdi bu pasajlardan bazılarını daha yakından bakalım.

Elçilerin İşleri 20:7-12: "Haftanın ilk günü ekmek bölmek için bir araya toplandığımızda Pavlus imanlılara bir konuşma yaptı. Ertesi gün oradan ayrılacağı için konuşmasını gece yarısına dek sürdürdü. ..."

Bunun bir pazar sabahı merasimi olduğunu öne sürecek hiçbir şey yok. Yine Kutsal Kitap'a göre her gün, gün batımında başlar ve bir sonraki gün batımında sona erer (bkz. Levililer 23:32) ve günün karanlık kısmı önce gelir. Yani Şabat aslında cuma gecesi gün batımında başlar ve cumartesi gecesi gün batımında biter. Elçilerin İşleri 20'nin bu toplantısı Pazar gününün karanlık kısmında ya da şimdilerde cumartesi dediğimiz gecede yapıldı. Elçilerin İşleri 20:7, The New English Bible Versiyonu'nun Türkçe çevirisinde "Cumartesi gecesi toplantımızda ..." diye başlar. Yani bu bir cumartesi gecesi toplantısıydı ve gece yarısına kadar sürdü. Pavlus bir veda gezisindeydi ve ölümünden önce bu insanları tekrar göremeyeceğini biliyordu (25. ayet). Pavlus aynı zamanda ertesi gün yola çıkmaya hazırды- eğer Şabat günü olsaydı, seyahat etmiyor olurdu. "Ekmek bölme"nin de burada özel bir önemi yok çünkü onlar her gün ekmek bölüp yiyorlardı. (Elçilerin İşleri 2:46). Eftihos'u hayata döndürme mucizesi nedeniyle bu toplantıdan Kutsal Yazılar'da

Yahudi Olmayanlar Şabat'ı Kutsal Saymayı Sürdürüyor

Yahudi olmayanlar cumartesiye Şabat olarak adlandırdılar (Elçilerin İşleri 13:42).

Yeni Ahit'te Pazar Günü

Yeni Ahit'te sadece sekiz metin, haftanın ilk günü olan pazar gününden bahseder. Bunlardan hiçbiri, Hıristiyanların haftalık tapınma günü olduğunu veya olması gerektiğini ima etmez.

bahsedilir. Bu pasajda, Tanrı'nın dördüncü emri değiştirdiğini düşündüren hiçbir şey mevcut değildir.

1. Korintliler 16:1, 2: "Kutsallara yapılacak para yardımına gelince: Galatya kiliselerine ne buyurduysam, siz de öyle yapın. Haftanın ilk günü herkes kazancına göre bir miktar para ayırıp biriktirsin. Öyle ki, yanınıza geldiğimde para toplamaya gerek kalmasın."

Burada gerçek bir kilise toplantısından bahsedilmemektedir. Birikimler evde özel olarak bir kenarda saklanılacaktı. Yahudiye'de bir kıtlık yaşanıyordu (Romalılar 15:26; Elçilerin İşleri 11:26–30) ve Pavlus, Küçük Asya'daki kiliselerden kıtlık çeken kardeşlerine yardım etmelerini istemek için yazıyordu. Bu Hıristiyanların hepsi Şabat'ı kutsal tuttu. Bu yüzden Pavlus, faturaları ödedikleri ve hesapları hallettikleri pazar sabahı, o geldiğinde hazır olması için ihtiyaç sahibi kardeşleri için bir kenara bir şeyler ayırmalarını önerdi.

Yuhanna 20:19: "Haftanın o ilk günü akşam olunca, öğrencilerin Yahudi yetkililerden korkusu nedeniyle buldukları yerin kapıları kapalıyken İsa geldi, ortalarında durup, 'Size esenlik olsun!' dedi."

Bu "toplantı", havarilerin yeni bir tapınma günü seçtikleri anlamına gelmez. Aksine, bu olayda havariler dirilişin gerçekleştiğine inanmadılar (Markos 16:14). Orada "Yahudi yetkililerden korkuları nedeniyle" buluşmuşlar ve kapıları sürgülemişlerdi. Bu dinî bir toplantı değildi. İsa onların arasında görüldüğünde onları azarladı, "çünkü o dirildikten sonra onu görenlere inanmadılar."

Elçi Pavlus yazılarında putlara sunulan yiyecekler, sünnet ve diğer tartışmalı konuları ele aldı. Ancak haftalık Şabat konusuna hiç değinmedi. Ayrıca, asla Şabat'ı ihlâl etmekle itham edilmedi. Tapınma gününde bir değişiklik olsaydı, bu erken Hıristiyan kilisesinde hararetle tartışılan bir konu olurdu ama biz bu konuyla ilgili hiçbir şey duymuyoruz. Neden? Çünkü tapınma günü erken dönem Hıristiyan kilisesi için değişmemiştir.

Zamanları ve Yasaları Değiştirmeyi Düşünmek

*"Ey Efendi, sözün göklerde sonsuza dek duruyor"
(Mezmurlar 119:89).*

Yaratıcının haftanın yedinci günü olan cumartesiyi O'nunla özel bir paylaşım ve düzenli işlerimizden dinlenme günü olarak nasıl ayırdığını daha önce birlikte gördük (Mısır'dan Çıkış 20:10). Ayrıca İsa'nın, Baba Tanrı'nın amaçladığı gibi Şabat'ı onurlandırmak için yola çıktığını ve ilk kilisenin de bu örneği izlediğini gördük.

Dahası, hem Eski Ahit'te hem de Yeni Ahit'te Şabat gününün değiştirildiğine dair herhangi bir pasaj bulamıyoruz. Öyleyse, değişiklik Kutsal Kitap ya da İsa ve havarilerin etkisiyle gerçekleşmediyse, bugün Mesih'i takip eden bu kadar çok insan neden yedinci gün Şabatı yerine haftanın ilk günü olan pazar gününü saygıyla tutar?

Bunu anlamak için, ilk havariler vefat ettikten hemen sonra erken kilisede neler olduğuna bakalım. Örneğin, Elçi Pavlus, dinden çıkmanın yani hakikatten uzaklaşmanın, ölümünden kısa bir süre sonra gerçekleşeceğini özellikle önceden bildirdi. Hatta bu dinden çıkmanın kendi yaşamı boyunca bile söz konusu olduğu ve bunun bir dış etkiden değil, kilisenin içinden kaynaklanacağı konusunda uyarılarda bulundu (2. Selanikliler 2:7; Elçilerin İşleri 20:28-30).

İlginç bir şekilde, yüzlerce yıl önce yazan Daniel peygamber, Mesih İsa'nın zamanından sonra dinî bir gücün yükseleceğini tahmin etmişti ve bu yükselen dinî güç ile ilgili olarak Şabat ve On Emir anlamına gelen "... zamanları, yasaları değiştirmeyi amaçlayacak" (Daniel 7:25) ayeti mevcuttur.

Şaşırtıcı bir şekilde, bu kehanetin tam olarak nasıl gerçekleştiğini görmek için erken dönem kilise tarihine çok da bakmamız gerekmiyor. Gnostisizm olarak bilinen bir öğreti, Hıristiyanlığı Paganizm ile uzlaştırmaya çalışan dindar filozofların etkisi altında kısa sürede yükseldi. Aynı zamanda, güçlü bir Yahudi karşıtı duygu yaygınlaştı ve pagan etkisindeki bu aynı Hıristiyanlar, kendilerini Yahudilikten uzaklaştırmaya çalıştılar.

Dördüncü yüzyılın başlarında büyük kumandan Konstantin Roma'nın imparatoru olduğunda, Hıristiyan kilisesi zaten güç ve üye olarak yükseliyordu. Hıristiyan kilisesi, kendi benzersiz inançlarının uygulanmasında, din değiştirmemiş dünyanın etkileri konusunda kendisini bölünmüş halde buldu.

Pazar: Konstantin Zamanından Günümüze

Konstantin'in ilk "Hıristiyan imparator" olduğu söylenir ve onun din değiştirmesinin öyküsü tarihçiler arasında iyi bilinir. İddiaya göre bir vizyonda Milvian Köprüsü savaşında savaşmak için ordusunu yürüttüğünü gördü. Gökyüzünde yanan bir haç gördüğünü ve haçın altında "bu işaretle fethedeceksin" kelimelerinin olduğunu iddia etti. Konstantin savaşı kazandı ve işaretin kendisinin bir Hıristiyan olması gerektiğine dair bir alâmet olduğunu söyledi.

O, Hıristiyan kilisesinin yakında baskın bir güç haline geleceğini kabul ederek, din değiştirdiğini iddia etti ve kilisenin gücünü ve prestijini yapılandırmaya başladı. Hatta tüm ordusunun hemen oracıkta vaftiz edilmesini bile istedi! Onun etkisiyle, büyük ve kalabalık bir pagan ordusu Hıristiyan saflarına katıldı, ancak bu erkekler ve kadınlar aslında kalplerinde hâlâ paganı. Putlarını

IN HOC
SIGNO
VINCES

ve güneşe tapınma geleneklerini getirdiler ve bunlar Hıristiyan kilisesinin uygulamalarına uygun hale getirildi.

Büyük tarihçi Sozomen şöyle bir gözlemede bulundu: "Konstantinopolis'in ve hemen hemen her yerin halkı, Roma'da veya İskenderiye'de hiçbir zaman uygulanmayan bir gelenek olan haftanın ilk gününde olduğu gibi Şabat gününde de bir araya toplanırlardı." (Sokrates, Kilise Tarihi, 7. Kitap, 19. Bölüm).

Konstantin, pagan taraftarlarını kiliseye sıkıştırdığında, onlar zaten pazar gününü özel bir kutsal gün olarak kutluyorlardı. Konstantin, Hıristiyan olmalarını kolaylaştırmak için, o zamana kadar İsa ve takipçileri tarafından kutlanan Hıristiyan Şabatı yerine onların tapınma günü olan pazar gününü

kabul etti ve yine Yahudi karşıtlığı, birçok Hıristiyan'ın "İsa'yı Yahudiler öldürdü" diye Yahudi sempatzanı olarak görülmekten kaçınmasına neden olarak bunu kolaylaştırmıştı.

Konstantin'in, pazar gününü cumartesi gününe tercih edecek şekilde Hıristiyan uygulamasını nasıl değiştirebildiğini anlamak oldukça kolaydır. Daha sonraki eylemleri, "din değiştirmesinin" gerçek bir kalp değişikliğinden ziyade doğası gereği çok daha politik olduğunu gösteriyor; Konstantin kendini Katolik

Güneşin Kutsal Günü

O zamanlar, Mitraizm inancı veya güneşe tapınma, Roma İmparatorluğu'nun resmi diniydi. Kendi tapınakları, rahipleri ve cübbeleri vardı. Ayrıca "Güneşin Kutsal Günü" olarak adlandırılan resmi bir tapınma günü vardı. Bu, haftanın ilk günüydü ve pazar (Sunday) ismi buradan gelmektedir.

Bir Resmi Tarih Meselesi

"Pazar gününün usulüne uygun olarak kutlanması için ilk yasa koyan ve bunun Roma İmparatorluğu'nda düzenli olarak kutlanmasını tayin eden Konstantin'di" (Encyclopedia Britannica, "Sunday").

"Mitraizm, Sezar'ı ilahi lütfun taşıyıcısı olarak kabul etti. Bu, o kadar çok kabul görmüştür ki, Hıristiyan dünyasına Şabat yerine kendi güneş gününü dayatmayı başarmıştır" (History of Christian in the Light of Modern Knowledge).

"Katolik Kilisesi, kendi ilahi misyonunun sonucu olarak Protestanlığın varoluşundan bin yıldan daha fazla bir süre önce günü cumartesiden pazara değiştirdi." (The Catholic Mirror, 23 Eylül 1894).

"Soru: Şabat günü hangisidir? Cevap: Cumartesi Şabat günüdür. Soru: Neden Cumartesi yerine Pazar'ı tutuyoruz? Yanıt: Laodikya Konsili'ndeki Katolik Kilisesi, bu dinî töreni Cumartesi gününden pazar gününe aktardığı için cumartesi yerine pazar gününü tutuyoruz" (Convert'in Katolik Doktrini Dinî Öğreti Kitabı).

Kilisesi'nin Piskoposu ilan etti ve MS 321'de pazar ayiniyle ilgili ilk medeni kanunu çıkardı.

Konstantin'in Kararnâmesi

"Güneşin kutsal gününde, sulh yargıcı ile şehirlerde oturanlar dinlensin ve bütün işyerleri kapansın. Kırsalda ise tarımsal işlerle uğraşan kişiler serbestçe ve yasalara uygun olarak işlerine devam edebilirler. Çünkü çoğu zaman başka bir gün tahıl yetiştiriciliği veya asma dikimi için pek elverişli olmaz. Bunun nedeni, bu tür faaliyetler için doğru zamanı ihmal ederek cennetin armağanlarını kaybetmemek içindir." (Schaff, History of the Christian Church Kitabı, 3. Cilt, 75. Bölüm).

Konstantin'in yasası "Şabat"ın sözcüğüne değinmedi bile, zorunlu dinlenme gününden "güneşin kutsal günü" olarak söz etti ve uygulaması büyük ölçüde uygun olma durumuna dayanıyordu. Örneğin, hasat zamanı pazar günlerine denk geliyorsa, çiftçiler pazar günü dinlenmeyi göz ardı etmeyi seçebilirlerdi. Bu, Tanrı'nın "Ekim, biçim

vakti bile olsa" Şabat gününü tutma emriyle ters düşmektedir (Mısır'dan Çıkış 34:21)! Kilise liderleri bu ihmali ancak dört yıl sonra fark ettiler ve MS 325'te Papa Sylvester pazar gününü resmen "Tanrı'nın Günü" olarak adlandırdı ve MS 338'de Konstantin'in saray piskoposu Eusebius şunları yazdı; "Biz (Konstantin, Eusebius ve diğer piskoposlar) Şabat gününde (haftanın yedinci günü) yapmamız gereken her şeyi Tanrı'nın Günü'ne (haftanın ilk günü) daha uygun bir şekilde ait olacak şekilde aktardık." Bu liderler çok gerçek ve çok tehlikeli bir şekilde kendilerini Tanrı'nın konumuna yükselttiler- Tanrı'nın yasasını doğrudan siyasi ve ekonomik amaçlarına uygun şekilde değiştirdiler. Sonuç olarak, binlerce yıldır, Hıristiyanların büyük çoğunluğu bu insan yapımı Şabat'ı nesiller boyunca günümüze aktardı.

Tanrı Ne Diyor?

Bugün çok az insan Şabat'ın bu büyüleyici tarihini ve insanların kendi kişisel ve siyasi amaçlarını yansıtmak için Tanrı'nın Şabat yasasını nasıl değiştirmeye çalıştığını biliyor. Öyleyse, "Tanrı, Şabat'ı Cumartesi'den Pazar'a değiştirmeye çalışan kilise liderleri hakkında ne düşünüyor?" diye merak ediyor olabilirsiniz. Tabii ki Tanrı bu duruma sıcak bakmaz.

Kutsal Kitap, Tanrı için "kendisinde değişkenlik ya da döneklik gölgesi olmayan" diye bahseder (Yakup 1:17), ve O değişmez (Malaki 3:6). İsraililer Musa'dan iki

I
II
III
IV
V

VI
VII
VIII
IX
X

"Şabat gününü kutsal kılmak için bir emir vardı ve halen de var ama o Şabat günü pazar değildi. Bununla birlikte, Şabat'ın tüm görevleri, ayrıcalıkları ve yaptırımlarının haftanın yedinci gününden birinci gününe aktarıldığı kolayca ve bir miktar da zafer edasıyla söylenecektir. ... Nerede böyle bir işlemin kaydı bulunabilir: Yeni Ahit'te bulunmaz. ... Şabat müessesesinin yedinci günden haftanın ilk gününe değiştiğine dair Kutsal Yazılara dayalı hiçbir kanıt yoktur." (Dr. E. T. Hiscox, Baptist El Kitabı'nın yazarı).

"Yahudi Şabatı, Hıristiyan kilisesinin zihninden silinip gitti ve ... birinci günün tutulmasının altında yatan yeni düşünce kiliseyi ele geçirdi. Gördük ki, ilk üç yüzyılın Hıristiyanları hiçbir zaman birini diğeriyle karıştırmamışlar, bir süre için her ikisini de kutlamışlar." (The Sunday Problem, Lutheran Kilisesi tarafından hazırlanmış bir çalışma kitabı, 36. sayfa).

שַׁבָּת

"İbrani dilinde Şabat dinlenme anlamına gelir ve haftanın yedinci günüdür... ve itiraf edilmelidir ki, Yeni Ahit'te birinci günle ilgili bir yasa yoktur." (Methodist Charles Buck'ın A Theological Dictionary Kitabı, "Şabat").

yasa aldılar: Bunlar, talimatnameler ve törenlerle ilgili Musa'nın yasası ve Tanrı'nın karakterinin bir ifadesi olan On Emir'de vücut bulan Tanrı Yasasıdır. Eğer Tanrı değişmezse, Yasası da değişmeyecektir. "Antlaşmamı bozmayacak, ağızımdan çıkan sözü değiştirmeyeceğim" (Mezurlar 89:34). "Tanrı'nın yaptığı her şeyin sonsuza dek süreceğini biliyorum. Ona ne bir şey eklenebilir ne de ondan bir şey çıkarılabilir. ..." (Vaiz 3:14). Ve "Yaptığı her işte sadık ve adildir, bütün koşulları güvenilirdir; sonsuza dek sürer, sadakat ve doğrulukla yapılır" (Mezurlar 111:7-8).

Tanrı İsrailoğullarına Yasasını Sina Dağı'nda verdi. Gök gürültüsü ve şimşekler arasında kalın bir bulut dağı kapladı ve bir boru üflendi. Bir ocaktan çıkar gibi duman yükseldi ve boru sesi yükseldikçe tüm dağ sarsıldı. Musa, Tanrı'yla buluşmak için İsrailileri ordugâhlarından çıkardı ve her biri ürperdi. Sonrasında Tanrı konuştu (Mısır'dan Çıkış 19:16-19, 20:1). Bu Yasa değiştirilecek olsaydı, Tanrı'nın Kendisinin bunu ilan etmesini ve aynı miktarda büyük ihtişam ve törenin ortasında değiştirilmesi için nedenler vermesini beklemek akla yatkın olurdu. Ancak ne Eski Ahit ne de Yeni Ahit'teki Kutsal Yazılarda böyle bir duyuruya dair bir işaret yoktur.

Bu yüzden Tanrı şöyle diyor:
"Kâhinleri yasamı hiçe saydılar, kutsal eşyalarımı kirlettiler, kutsalla bayağı arasındaki ayrımı yapmadılar, kirliyle temiz arasındaki farkı öğretmediler, Şabat günlerimden

Kutsal Kitap Değiştirilmez

Tanrı, Kendi yasasını herhangi bir kimsenin değiştirmesini yasaklar. "Tanrı'nın her sözü güvenilirdir, ... O'nun sözüne bir şey katma, yoksa seni azarlar, yalancı çıkarırsın." (Süleyman'ın Özdeyişleri 30:5-6). Ve Yasa'nın Tekrarı 4:2 şöyle açıklar: "Size verdiğim buyruklara hiçbir şey eklemeyin, hiçbir şey çıkarmayın. Ama size bildirdiğim Efendiniz Tanrı'nın buyruklarına uyun."

gözlerini çevirdiler. Kutsallığını önemsemediler" (Hezekiel 22:26). Onların davranışları nedeniyle milyonlarca dürüst, samimi Hıristiyan, Kutsal Kitap'ın öğretmediği bir şeyi sanki öğretmiş gibi inanmaya sürüklendi.

Bu, Tanrı'nın hafife aldığı bir şey değildir, çünkü Tanrı için gerçek her şeyden üstündür. İsa'nın kendisi Ferisileri, insan geleneğine göre On Emir'den birini geçersiz kılarken Tanrı'yı seviyormuş gibi yaptıkları için kınadı; Dedi ki, "... Böylelikle, töreniz uğruna Tanrı'nın sözünü geçersiz kılmış oluyorsunuz. ... 'Bana boşuna taparlar. Çünkü öğrettikleri, sadece insan buyruklarıdır'" (Matta 15:6, 9).

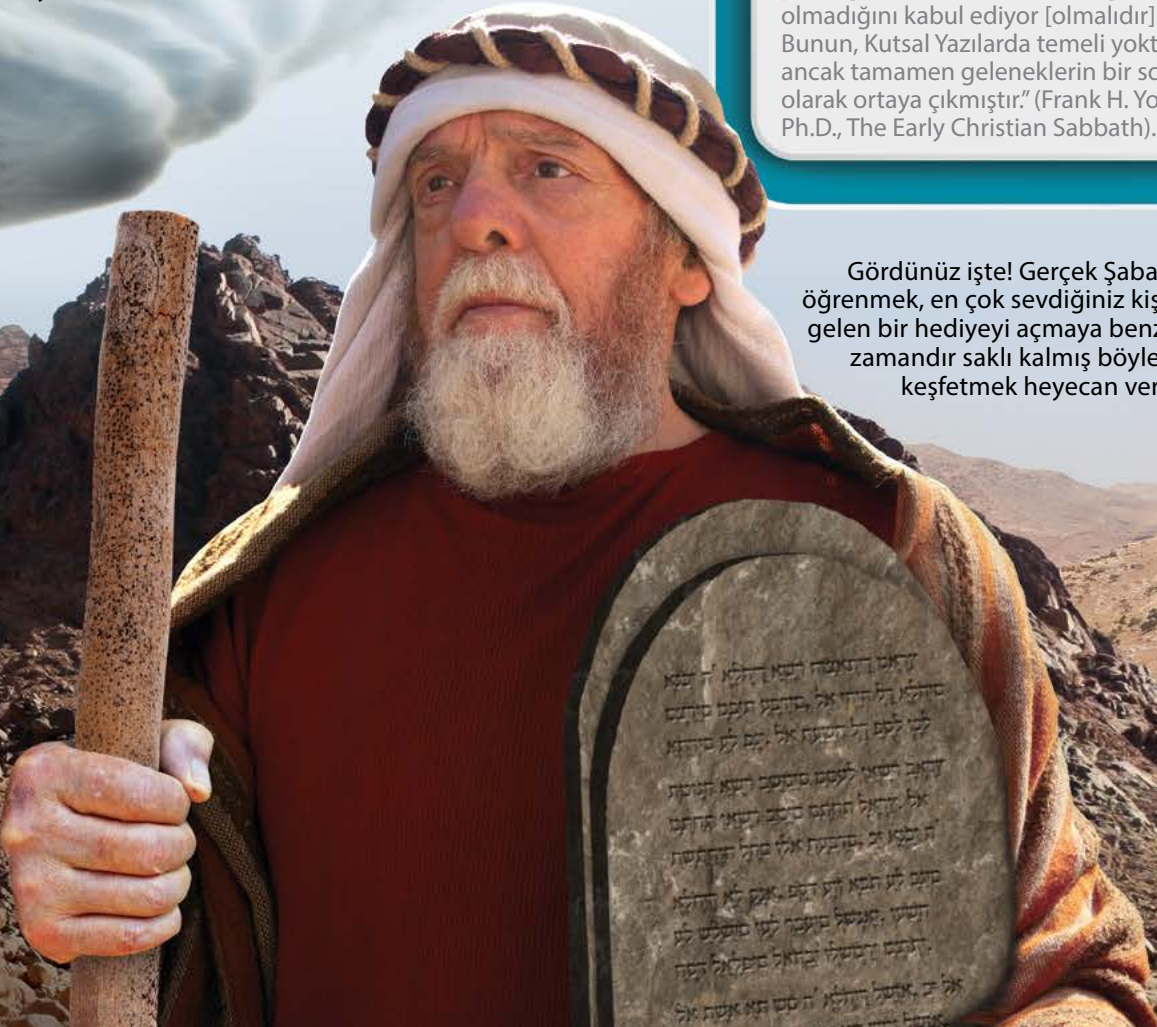
Ama açık olmamız gerekiyor; pazar gününü geleneksel olarak Tanrı'nın özel tapınma günü olarak kabul eden bugünün Hıristiyanları, Tanrı'nın önünde kabahatsizdirler çünkü hayatları boyunca öğrendikleri şey budur. Tanrı, kafa karışıklığı yaşadığımız zamanlarda "görmezlikten gelir" (bkz. Elçilerin İşleri 17:30). Fakat, O'nun emirleri hakkındaki gerçeği öğrendiğimiz vakit, O'nu ve Oğlu'nu itaatle takip etmemizi istiyor.

Şabat Günü'nü Suçluluk Duymadan Kabul Edin

"Yüzyıllar boyunca milyonlarca Hıristiyan, haftanın ilk gününde Tanrı'ya tapmak için toplandı. O, bu tapınmayı merhametli bir şekilde kabul etmiştir. O, O'na kulluk etmeye çabalayan Hıristiyanların üzerine kutsamalarını yağdırdı. Bununla birlikte, Kutsal Yazıları araştıran biri, pazar gününün Tanrı'nın atadığı bir gün olmadığını kabul ediyor [olmalıdır]. ... Bunun, Kutsal Yazılarda temeli yoktur, ancak tamamen geleneklerin bir sonucu olarak ortaya çıkmıştır." (Frank H. Yost, Ph.D., The Early Christian Sabbath).

Gördünüz işte! Gerçek Şabat gününü öğrenmek, en çok sevdiğiniz kişiden gelen bir hediyeyi açmaya benzer. Bunca zamandır saklı kalmış böyle derin bir şeyi keşfetmek heyecan verici olmalı.

3. BÖLÜM

Bugün & Yarın Şabat

"İçinizden Tanrı'ya kulluk etmek gelmiyorsa, ... bugün karar verin [kime kulluk edeceğinize]" (Yeşu 24:15).

Tanrı'nın lütfuyla, Şabat olarak bilinen olağanüstü zamanı öğrendiniz. Bu, her haftanın kutsal ve kutsanmış bir günüdür. Tanrı'nın onu zamanın başlangıcından beri nasıl tesis ettiğini ve İbrahim'den Musa'ya ve ayrıca İsa'dan havarilere kadar halkının Şabat Gününü nasıl kutsal tuttuğunu gördünüz.

Şimdi asıl soru, elbette, On Emir'in bir parçası olarak Şabat'ın bugün hâlâ hayatımızda geçerli olup olmadığıdır.

Yasa Hâlâ Geçerli mi?

Tanrı'nın Yasasının konusu olan On Emir'e değinmeden bugün Şabat'ı ve onun anlamını adil bir şekilde değerlendirmek mümkün değildir. Dördüncü emir olan Şabat, bu bütünün tamamlayıcı bir parçasıdır.

Tanrı diyor ki, "Antlaşmamı bozmayacak, Ağzımdan çıkan sözü değiştirmeyeceğim" (Mezurlar 89:34). Daha önce öğrendiğimiz gibi, Tanrı'nın ahlâk yasalarından herhangi birinin değişmesi imkânsızdır. Bunun nedeni, Tanrı'nın söylediği ve kendi parmağıyla taşa yazdığı

On Emir'in, O'nun değişmez karakterinin bir yansıması olmasıdır: "Ben Tanrı'yım, değişmem. ..." (Malaki 3:6). Bu nedenle Tanrı, herhangi bir kişinin Yasayı — çıkarmalar, eklemeler veya üzerinde oynamalar yaparak değiştirmesini yasaklamıştır. O'nun emirlerini değiştirerek bozulmasına yol açmak bir insanın yapabileceği en tehlikeli şeylerden biridir. "Tanrı'nın her sözü güvenilirdir,

... O'nun sözüne bir şey katma, yoksa seni azarlar, ..." (Süleyman'ın Özdeyişleri 30:5-6).

Dahası, Kutsal Yazıların bize gösterdiği şey, On Emir'in tamamının bugün de halen insanlar üzerinde bağlayıcı olduğudur. İsa, takipçilerine ders verdiği zaman On Emir'i bizzat onayladı, "Kutsal Yasa'yı ya da peygamberlerin sözlerini geçersiz kılmak için geldiğimi sanmayın. Ben geçersiz kılmaya değil, tamamlamaya geldim" (Matta 5:17).

Bazıları burada bahsedilen "tamamlamak" kelimesinin aslında Tanrı'nın yasasını "yürürlükten kaldırmak" anlamına geldiğine inanıyor. Ancak bu, İsa'nın hayatı bağlamında pek mantıklı değildir. Aksine, emirleri kaldırmak için değil, onları tam anlamıyla yerine getirmek için geldiğini savunuyordu.

Şabat'ta Kaçış

Kutsal Kitap bize İsa, Kendisi göğe yükseldikten sonra kendisini takip edenlerden Şabat'ı tutmalarını beklediğini göstermektedir. Çünkü İsa onlara özellikle, Yeruşalim'in gelecekteki yıkımı sırasında Şabat gününde canları pahasına kaçmak zorunda kalmamaları için dua etmeleri gerektiğini anlatmıştır. Bu kaçış MS 70'te gerçekleşti. Matta 24:20, 21'e bakınız.

Mesih Yasayı Yüceltiyor

İsa'nın hayatı, sevgi, barış ve neşe için kesin rehberimiz olarak Tanrı'nın emirlerini ortadan kaldırmak değil aksine yüceltmek üzerinedir. Örneğin İsa, "öldürmeyeceksin" sözünün başkalarına duyulan nefreti de ele aldığına ve şehvetin de bir tür zina olduğuna dikkat çekti. (Bkz. 1. Yuhanna 3:15 ve Matta 5:27, 28.) Böylelikle, İsa bize Kendisinin Şabat gününe itaati ve bunun yaşamlarımız için gerçek uygulaması da dâhil olmak üzere Tanrı'nın yasasının daha derin uygulamalarını gösterdi.

Gerçekten de İsa'nın yaşamı, sevgi ve neşe dolu yaşamlar için mükemmel rehberimiz olarak Tanrı'nın emirlerini yüceltmekle ilgiliydi. Örneğin, İsa "öldürmeyeceksin" ifadesinin aynı zamanda nefreti de ele aldığına (1. Yuhanna 3:15) ve kalpteki şehvetin de bir tür zina olduğuna (Matta 5:27, 28) dikkat çekti. Bu şekilde, insanlığa, Şabat Gününe Kendi kusursuz itaati de dâhil olmak üzere, Tanrı'nın yasasının daha derin uygulamasını ve böylece günlük yaşamlarımız için gerçek anlamını gösterdi.

Dahası, Yeni Ahit, On Emir'in her birini güçlü bir şekilde yeniden teyit eder. Örneğin, İsa, Matta 4:10'daki ilk emri (Çıkış 20:3) bir kez daha doğrular. Ve İbraniler 4:4, 9, 10, Şabat yasasından onu yeniden onaylayarak bahseder: "... Tanrı halkı için bir Şabat Günü rahatı kalıyor."

İsa ayrıca, şöyle açıklamıştır, "... Yaşama kavuşmak istiyorsan, O'nun buyruklarını yerine getir. ..." (Matta 19:17-19). İsa'nın burada On Emir'den bahsettiğini biliyoruz. Çünkü O, Mısır'dan Çıkış 20'de bulunan Tanrı'nın Yasası'ndan doğrudan alıntı yapıyordu.

Muhakkak ki İsa, günahkâr insanların emirleri bir şekilde yerine getirerek cennete gidebileceklerini ima etmiyordu. Ama sonsuz yaşam bizim bu emirleri yerine getirmemize bağlıydı. Bu durum, insanın düşüşünden önce bile bu şekilde olmuştur. Adem ile Havva'nın sonsuz yaşamı, onların Tanrı'ya itaat edip etmemesine bağlıydı; O'na itaatsizlik ettiklerinde sonsuz yaşamı kaybettiler. İsa'nın hayatı, Babasının gerçekte kim olduğunu bize göstermeye adanmıştı. Tanrı'nın yasasına itaat etmek Mesih gibi olmaktır.

Tanrı'nın Karakteri ve Yasası

Bu bölümün başında kısaca gördüğümüz gibi, Tanrı'nın yasası, O'nun mükemmel karakterinin mükemmel bir yansımasıdır ve hem Eski Ahit hem de Yeni Ahit bu gerçeği desteklemektedir.

Örneğin, Luka 18:19'da Tanrı'ya "iyi" denilirken, Romalılar 7:12 O'nun yasasına "kutsal, doğru ve iyi" der. Matta 5:48'de İsa, Tanrı'nın yetkin olduğunu söyler ve Mezmurlar 19:7, "Tanrı'nın yasası yetkindir, cana can katar" der. Yaratılış 21:33'te İbrahim, "ölümsüz [sonsuz] Tanrı'ya adıyla" seslenir.

Matta 5:17

Bazıları, Mesih'in yasayı tamamlamaya geldiğini söylediğinde, aslında "onu ortadan kaldırmayı" amaçladığını öğretiyor. Ancak böyle bir tanımın İsa'nın şu ifadesini ne kadar çelişkili yaptığını dikkat edin: "Kutsal Yasa'yı ya da peygamberlerin sözlerini geçersiz kılmak için geldiğimi sanmayın. Ben geçersiz kılmaya değil, tamamlamaya geldim" Bu aynı zamanda İsa'nın Matta 3:15'te doğruluğu "ortadan kaldırmayı" amaçladığı anlamına gelmez mi? Tabii ki hayır. İsa yaşamı ve ölümüyle yasayı yüceltmiştir.

Yine Mezmurlar 111:8, O'nun kanunlarının "Sonsuza dek sürdüğünü" teyit eder. Belki de en harikası, "... Tanrı sevgidir" (1. Yuhanna 4:8) ifadesini açıklayan ünlü pasajdır. Bu durumda, "... sevmek Kutsal Yasa'yı yerine getirmektir" (Romalılar 13:10) sözü şaşırtıcı mıdır?

Bu nedenle, Tanrı'nın On Emir yasaı hiçbir koşulda değiştirilemez veya yürürlükten kaldırılamaz. Kutsal Yazılarda Tanrı'yı tanımlayan kelimeler aynı zamanda O'nun yasaını da tanımlar. Tanrı'nın emirleri, O'nun yazı karakteridir. Tanrı'nın yasaını değiştirmek, doğrudan Tanrı'yı değiştirmekten daha olanaklı değildir! (Yine Malaki 3:6'ya bakınız.)

Ayrıca İsa açıkça şunu öğretiyor, "... yer ve gök ortadan kalkmadan, her şey gerçekleşmeden, Kutsal Yasa'dan ufacak bir harf ya da bir nokta bile yok olmayacak" (Matta 5:18). Onun tüm hayatı bu yasaı korumak ve yüceltmekle geçti; bu, göksel Babasının O'nun yaşamı için olan isteğiydi. (Bkz. Yuhanna 5:19.) Babası günahla başa çıkmak için yasaı hemen değiştirebilseydi, İsa'nın bizim günahlarımız için ölmesinin ne anlamı olurdu?

Mesih'in "Yeni" Yasası mı?

Yine de bazıları, Mesih'in ölümünden sonra Eski Ahit yasaının kaldırıldığını ve onun yerine Mesih'in

yeni yasaının ve O'nun lütfunun geldiğini öğretiyor. Ama bu gerçekten yeni antlaşma mı? "O günlerden sonra İsrail halkıyla yapacağım (yeni) antlaşma şudur" diyor Tanrı, "Yasalarımı zihinlerine işleyeceğim, Yüreklerine yazacağım. Ben onların Tanrısı olacağım, onlar da benim halkım olacak" (İbraniler 8:10). Dikkat edin, "yeni yasalar" demiyor. Aksine, fark O'nun yasalarının şimdi yazıldığı yerdir. Tanrı'nın emirleri artık sadece taş levhalara değil, kalplerimize ve zihinlerimize yazılmıştır.

Evet, "bize karşı ve aleyhimize olan" tören yasaının (Koloseliler 2:14) çarmıha gerilmesinden sonra artık bağlayıcı olmadığı doğrudur, ancak İsa'nın kurban edilmesi ebedi On Emri yerine getirmenin önemini hiçbir şekilde azaltmaz. Onun ölümü aslında onların Tanrı için ne kadar önemli olduklarını gösteriyor. Doğrusu, ölümünden hemen önce İsa, takipçilerine şunları öğretti, "Beni seviyorsanız, buyruklarımı yerine getirirsiniz" (Yuhanna 14:15). Burada ayrıca unutmayın ki İsa ve Tanrı birdir, dolayısıyla Tanrı'nın buyrukları aynı zamanda İsa'nın buyruklarıdır. İsa gerçekten de öğrencilerine buyruklarını yalnızca çarmıha gerilene kadar tutmalarını ve sonrasında bunların hiçbir öneminin olmayacağını söylemiş olabilir mi? Bu hiç mantıklı gelmiyor.

İsa daha sonra şunları ekledi: "Kim buyruklarımı bilir ve yerine getirirse, işte beni seven odur. Beni

"Yasalarımı zihinlerine işleyeceğim, yüreklerine yazacağım. Ben onların Tanrısı olacağım, onlar da benim halkım olacak"

İbraniler 8:10

seveni Babam da sevecektir. Ben de onu seveceğim ve kendimi ona göstereceğim” (Yuhanna 14:21). Bize sonsuz yaşam vermek için ölen Kişi'ye sevgimizi Tanrı'nın yasasını yerine getirerek gösteririz!

Yeni Ahit'in başlıca yazarlarından biri olan elçi Pavlus bu görüşü güçlü bir şekilde desteklemektedir. Pavlus, iman yoluyla nasıl aklandığımızı gösteren tartışmasında şunu sorar, “Öyleyse biz iman aracılığıyla Kutsal Yasa'yı geçersiz mi kılıyoruz? Hayır, tam tersine, Yasa'yı doğruluyoruz” (Romalılar 3:31). Bu pasaj yeterince açık, değil mi? Eğer Tanrı'yı seversek, günah işlemeye devam etmek istemeyiz. O'nun karşılıksız kurtuluş armağanını kabul ettiysek, Kurtarıcı'nın istediğini yapmak isteriz. Aksi takdirde imanımız gerçek değildir. “Çünkü Tanrı katında aklanacak olanlar Yasa'yı işitenler değil, yerine getirenlerdir” (Romalılar 2:13).

Elçi Yakup şunları ekliyor: “Oysa mükemmel yasaya, özgürlük yasasına yakından bakıp ona bağlı kalan, unutkan dinleyici değil de etkin uygulayıcı olan kişi, yaptıklarıyla mutlu olacaktır” (Yakup 1:25). İtaat etmezsek, Tanrı'nın yasasını bilmenin hiçbir faydası olmaz! Emirlerden “mükemmel yasaya, özgürlük yasasına” olarak söz edildiğine bir kez daha

dikkat edin. Onları, İsa'nın gücü aracılığıyla tutmak, bizi günahın korkunç esaretinden kurtararak özgürlük verir.

Elbette, Tanrı'nın yardımı ve gücü olmadan insanların emirleri yerine getirmesi imkânsızdır, ancak Tanrı, kendimizi O'na adadığımızda yasasını yüreklerimize yazacağına söz vermiştir. “Beni güçlendirenin aracılığıyla her şeyi yapabilirim” (Filipililer 4:13).

Öyleyse... Şabat Hâlâ Geçerli mi?

On Emir'in hâlâ geçerli olduğunu Kutsal Yazılardan kaynaklarla açıkça kanıtladık. Bununla birlikte, bazıları Şabat emrinin bir şekilde “küçük” veya “daha önemsiz” bir emir olduğunu, on emirden birinin değiştirilmesi veya göz ardı edilmesinin uygun olduğunu düşünüyor. Ancak İsa, Matta 5:19'da şöyle dedi, “... bu buyrukların en küçüğünden birini kim çiğner ve başkalarına öyle öğretirse, Göklerin Egemenliği'nde en küçük sayılacak. Ama bu buyrukları kim yerine getirir ve başkalarına öğretirse, Göklerin Egemenliği'nde büyük sayılacak.”

Tanrı'nın tüm emirleri önemlidir. Ve lütfen dördüncü emrin en uzun, en kapsamlı emir olduğunu ve “hatırla” kelimesinin kullanıldığı tek emir olduğunu göz önünde bulundurun. Belki de Tanrı, insanların Şabat'ı

Hatırlamak

Yaratılış Kitabı'ndaki kayıtların ortaya koyduğu gibi, “Şabat Aden'de bağlayıcıydı ve o zamandan beri yürürlüktedir. Dördüncü emir için “hatırla” kelimesi kullanılmıştır ve Tanrı bize, Sina'daki taş levhalar üzerine Yasa'yı yazdığında Şabat'ın zaten var olmuş olması gerektiğini gösterir. Diğer dokuz emrin hâlâ bağlayıcı olduğunu kabul eden biri, bu tek emrin kaldırıldığını nasıl iddia edebilir?” —Dwight L. Moody

unutacaklarını veya bir gün bunun artık geçerli olmayan eski bir kural olduğuna karar vereceklerini biliyordu.

Eski Ahit zamanlarında Şabat gününü çiğnemenin aslında ölümlü cezalandırıldığını düşünmek iç karartıcıdır. "İsraililer çöldeyken, Şabat Günü odun toplayan birini buldular" (Çölde Sayım 15:32). Burada Tanrı'nın emrini açıkça çiğneyen biri vardı; adam açıkça isyan ediyordu ve bu onun hayatına mâl oldu (35. ve 36. ayetler). Hıristiyan inancı İsrail teokrasisi gibi yönetilmese de bu olay, Tanrı'nın Şabat emrine verdiği önemi açık ve net bir şekilde göstermektedir.

"Kendilerini kutsal kılanın ben Tanrı olduğumu anlasınlar diye aramızda bir belirti olarak Şabat günlerimi de onlara verdim. Böyleyken İsrail halkı çölde bana başkaldırdı. Uygulayan kişiye yaşam veren kurallarımı izlemediler, ilkelerimi reddettiler. Şabat günlerimi de hiçe saydılar. Bu yüzden çölde öfkemi üzerlerine yağdırıp onları yok edeceğimi söyledim." (Hezekiel 20:12, 13).

Bu pasaj, Şabat gününün Tanrı ile olan kurtuluş dair ilişkimizin bir işareti olduğunu gösteriyor. Ama bu aynı zamanda Şabat'ı ihlâl etmenin Tanrı'nın hafife aldığı bir konu olmadığına da ifade ediyor. 20'den 24'e kadar olan ayetler bize, Şabat Gününe saygısızlık eden biri hakkında Tanrı'nın ne kadar yoğun duygular içerisinde olduğunu da göstermektedir.

Bu konuda kendi muhakememize ve kültürün gelgitine güvenemeyiz. İsa Şabat'a itaat etmiştir. Öyle ki insanları, Tanrı'nın değil, insanın Şabat için koyduğu kurallardan kurtarıırken bile bunu yapmıştır. Şabat'ı tutma konusunda Mesih'in örneğini izlemeyi seçen kişiler Mesih'in örneğini reddetmeyi seçenlerden çok daha güvenli bir yerdedirler.

Şeytan ve Şabat

Şeytan, Şabat'ı tutanları küçümsemektedir çünkü Tanrı'nın yasası, Tanrı'nın sevgi yönetimine dayanmaktadır. "Bunun üzerine ejderha kadına öfkelenildi. Kadının soyundan geriye kalanlarla, Tanrı'nın buyruklarını yerine getirip İsa'ya tanıklıklarını sürdürenlerle savaşmaya gitti" (Vahiy 12:17). Eğer Tanrı'nın yasasına uymayı seçerseniz, şeytanın öfkesiyle karşılaşmanız kaçınılmazdır.

Musa, Mısır Firavununa Tanrı'nın halkının kölelikten saliverilmesini söylediğinde, kral onların iş yükünü artırarak yanıt verdi. Böylece artık dinlenmeyi ve Vaat Edilmiş Toprakları düşünemeyeceklerdi. Firavun şöyle dedi, "Bakin, ... siz onların işini engellemeye çalışıyorsunuz" (Mısır'dan Çıkış 5:5). Firavun, İbranileri özgürlük hakkında düşünmekten alıkoymak için onların iş yüklerini artırdı. Bu, Şeytan'ın bizi Şabat'ın armağanlarından zevk

almaktan alıkoymak için kullandığı taktiğin aynısıdır, bizi hayatın kaygılarıyla o kadar meşgul eder ki, İsa'nın ve dinlenmenin daha büyük resmini düşünmeyi unutturur. Şeytanın Şabat'ı hedef alması mantıklı çünkü bu, Tanrı ile olan sevgi ilişkimizin önemli bir yapı taşıdır; ayrıca sağlığımızı iyileştirir, ruhsal bakış açımızı canlandırır ve Yaratıcımız ve Kurtarıcımız olarak Tanrı'yı onurlandırır.

Sağlıklı Olmak ve Şabat

Şabat Günü Fiziksel, Zihinsel ve Ruhsal Sağlığımıza Nasıl Fayda Sağlar?

Güvenilir istatistikler bize göstermektedir ki; stres toplumumuzdaki yaygın hastalık ve mutsuzluğa katkıda bulunan önemli bir faktördür ve stresin ana nedenlerinden biri hayatımızın hızlı temposudur. Şabat, bu zararlı eğilimden mükemmel bir soluklanmadır.

Bir düşünün: Binlerce yıl boyunca insanlar güneş battıktan hemen sonra uykuya daldılar. Mumların ve fenerlerin yapay ışığı pahalıydı ve geceleri pek etkili değildi. Ancak ampulün icadıyla artık günün 24 saati sanal güneş ışığına sahibiz. Sonuç olarak, kalktığımız andan günün sonunda yatağa yattığımız ana kadar, soluklanmak için nadiren dururuz!

Çoğu zaman, yıpratıcı bir koşuşturmanın içinde yaşarız ve işlere nasıl yetişeceğimizi merak ederiz. Bu böyle olmasaydı bile, biz insanlar, günlük işimize ve diğer dünyevi faaliyetlerimize haftalık bir ara vermek üzere tasarlandık. İnsanlar, Tanrı tarafından Şabat dinlenme döngüsünde gelişmek üzere önceden biçimlendirilmiştir. Bu, zihinlerimizin ve bedenlerimizin yerleşik bir talebidir. Ve bu dünyada yaşamış tüm nesiller arasında, belki de bu Şabat dinlenmesine en çok bizim ihtiyacımız var!

Elbette Şabat, ruhsal dinlenmeyi içerir ama haftalık dinlenme gününün fiziksel faydalarından bazıları nelerdir?

Bariz Bir Bağlantı

Haftalık dinlenme ile daha iyi sağlık arasında hiç de şaşırtıcı olmayan açık bir bağlantı vardır.

Yedi gün bir haftayı oluşturur. Kulağa basit bir kavram gibi geliyor, ancak gerçek şu ki, bilim adamları yedi günlük döngünün neden vücudumuzda olduğu kadar dünya çapında toplu ve kültürde de bu kadar kökleşmiş

olduğunu gerçekten bilmiyorlar.

Yıllar, günler ve aylardan farklı olarak, yedi günlük hafta herhangi bir güneş düzenine dayanmaz. Ancak araştırmalar, sirkaseptan ritmi adı verilen yedi günlük içsel bir biyolojik döngümüz olduğunu göstermiştir. Örneğin, bir organ naklinden sonra ameliyatın yedinci ve on dördüncü günlerinde nakledilen organın reddedilme oranı daha yüksektir.

Haftalık dinlenme gününün önleyici ve onarıcı özellikleri, kalp hastalığı riskini ciddi anlamda azaltabilir. Zihinsel ve fiziksel stresle doğrudan ilişkili olan kalp hastalığı için belirli risk faktörleri vardır.

Bu risk faktörlerinden biri, kandaki ürik asit düzeylerinin artmasıdır ve bu, fiziksel faaliyet dönemlerinden sonra yükselebilmektedir. Bir çalışma, aşırı fiziksel aktiviteden sonra 21 saate kadar kandaki ürik asit yoğunlaşmasının arttığı bulgusuna erişti.

Diğer bir risk faktörü, kan pıhtılarının oluşumunu kolaylaştıran bir bileşik olan fibrinojenin kan seviyelerindeki artıştır. Fibrinojenin zor zihinsel sorun çözme ve zihinsel kriz dönemleri nedeniyle arttığı bulunmuştur. Fibrinojen seviyelerinin de doğal olarak yedi günlük bir döngüde zirve yaptığı bulunmuştur. Hastanede yatan 5.000'den fazla erkek emekli asker üzerinde yapılan bir çalışmada, fibrinojen seviyelerinin cumartesi, pazar ve pazartesi günleri zirveye ulaştığı bulundu.

Kalp hastalığı riskinin artmasıyla ilişkili diğer iki faktör stres ve yüksek tansiyondur. Stres, doğal olarak fiziksel ve zihinsel olabilir ve her ikisi de kan basıncını artırabilir.

Haftalık Dinlenme = Azaltılmış Risk

Ama haftada bir gün dinlenme kalp hastalığı riskini nasıl azaltır? Bu risk faktörlerinin tümü, stresli zihinsel veya fiziksel

çalışma ile ilgilidir. Bu nedenle, stresin azaltılması yoluyla kalp hastalığının ilerleme riski azaltılabilir.

Bu risk faktörleri dikkate alındığında fibrinojen şu günlerde en yoğun olan sabit bir değişkendir: Cumartesi, pazar ve pazartesi. Bu günler, fiziksel ve zihinsel olarak zorlu görevlerden dinlenmek için mantıksal olarak en uygun zamanlar olacaktır. Bununla birlikte, üç gün arasından birini seçmek zorunda kalsaydık, hangisi en iyi kalp korumasını sağlardı?

Stresli bir haftadan sonra ürik asit seviyelerinin düşmesi zaman alır. Cuma gecesi dinlenmemiz için en uygun başlangıç olacaktır; çünkü cumartesi günü potansiyel olarak yükselen fibrinojen seviyelerinden önce ürik asit seviyeleri düşmeye başlayabilir. Şaşırtıcı bir şekilde, Kutsal Kitap'taki yedinci gün dinlenmesi aslında cuma günü gün batımında başlar ve ürik asit seviyelerinin düşmesi için bu ek zamanı sağlar!

Hafta boyunca aktiviteyi kısıtlamanın sizi kalp hastalığı riskinden kurtarmayacağını unutmayın. Araştırmalar, yüksek kalorili bir diyetle birlikte hareketsiz bir yaşam tarzının kronik iltihaplanmaya ve başka bir risk faktörü olan C-reaktif protein düzeylerinin yükselmesine yol açtığını gösteriyor. Hafta boyunca çok çalışmak aslında size iyi geliyor!

Bunlara ek olarak, yapılan işlerden dinlenme, haftalık dinlenmenin tamamen hareketsiz olarak geçirilmesi gerektiği anlamına gelmez. Aksine, bu tür davranışlar vasküler komplikasyon riskinizi artırabilir.

Araştırmalar, cumartesi gününü haftalık dinlenme günü olarak tutan kişilerin koroner arter hastalığı oranlarında önemli düşüşler olduğunu gösteriyor. Örneğin, National Geographic'in araştırmasına göre Yedinci Gün Adventistleri, Amerikalı diğer insanlara göre 10 yıla kadar daha uzun yaşıyorlar. Belirtilen nedenler arasında her cumartesiyi Şabat tatili olarak tutma uygulamaları da yer almaktadır. Çalışmalar, cumartesi gününü haftalık dinlenme günü olarak tutan kişilerde koroner arter hastalığı oranlarında da önemli düşüşler olduğunu gösteriyor!

Zihin Tedavisi

Haftalık bir dinlenmenin ruh sağlığı üzerindeki etkisi de test edilmiştir. Zihnimizi hayatın normal kaygılarından kurtaran Şabat, zihinsel güçlerimizi tüketen ve sürekli zihnimizi meşgul eden stres ve kaygılardan kurtulmamızı sağlar.

İlginç bir şekilde, Fransa bir keresinde, Cumhuriyet Takvimi olarak bilinen, daha "mantıklı" olduğunu düşündükleri ondalık tabanlı bir sistemle haftalık döngüyü değiştirmeye çalıştı. Yeni aylar icat edildi ve 10 günlük bir hafta oluşturuldu. Ancak bu "akıl yürütme" girişimi aslında ülkenin akıl hastanelerini doldurdu ve hızla bundan vazgeçildi! Görünüşe göre beyinlerimizin de yerleşik bir dinlenme süresine ihtiyacı var.

Şabat Yenilenmesi

Peki haftalık bir dinlenme günü için en iyi sebep nedir? Uzun bir çalışma haftasının ardından, hepimiz biraz fiziksel "dinlenme" için ara verebiliriz. Bununla birlikte, haftanın bu dinlenme günü için diğer tüm sebeplerin çok ötesinde, Tanrı'nın bize yedinci günü kutsal tutmamızı hatırlamamızı söylemiş olmasıdır! Tanrı'ya güvenmek ve O'nun emrettiklerini yapmak her zaman bir kutsanmayla sonuçlanacaktır.

Gördüğümüz gibi, Kutsal Kitap, Tanrı'nın dördüncü emrini hatırlayan ve hem fiziksel hem de zihinsel dinlenmenin faydalarını gören kişilerin örnekleriyle doludur: Musa, Kral Davud, havariler ve İsa Mesih-bunlardan sadece birkaç!

İnsanlığın düşüşünden ve günahın dünyamıza girmesinden önce, insanların yorucu bir çalışma haftasından sonra fiziksel olarak iyileşmeye ihtiyaçları yoktu. Yine de Tanrı, yarattığı insanlarla özel bir paylaşım zamanı olarak yedinci günü onayladı. Bu nedenle, haftalık dinlenme, yani "Şabat", en uygun ruhsal iyileşme için kutsanmış bir gün olarak çok önemlidir.

Şabat, meşguliyetlerimizden, endişelerimizden ve düzenli faaliyetlerimizden uzaklaşma zamanıdır. Aile ve arkadaşlarla vakit geçirerek, birlikte tapınarak, doğaya çıkarak, inancımızı paylaşarak ve Tanrı'yı arayarak ruhlarımız canlanır, zihinlerimiz yenilenir, bedenlerimiz dinlenir ve tazelenir. Umud ve enerjiyle dolarız. Bu tür bir yeniden yaratılmanın ardından çalışma haftanıza başladığınızda, kendinizi yeni bir insan gibi hissedeceksiniz!

Bu, Tanrı'nın bize her hafta özel bir armağanıdır.

Şabat'ı Tutmak Sizi Gerçekten Etkiliyor mu?

Tanrı'nın Sözü, hepimizin kendi seçimlerimizden ve eylemlerimizden sorumlu olduğumuzu söyler: "Böylece her birimiz kendi adına Tanrı'ya hesap verecektir" (Romalılar 14:12). "Bu nedenle, yapılması gereken iyi şeyi bilip de yapmayan, günah işlemiş olur" (Yakup 4:17). "Kaftanlarını yıkayan, böylelikle yaşam ağacından yemeye hak kazanarak kapılardan geçip kente girenlere ne mutlu!" (Vahiy 22:14). "Bu da Tanrı'nın buyruklarını yerine getiren, İsa'ya imanlarını sürdüren kutsalların sabrını gerektirir" (Vahiy 14:12).

Şabat günü dinlenmesi de bir inanç eylemidir; ne yaparsak yapalım, kontrolün Tanrı'da olduğunun hatırlatıcısıdır. Her hafta bir gün maddi hedeflerimizin peşinden gitmekten vazgeçtiğimizde, diyoruz ki, "Tanrım, dünyevi hayatımdan vazgeçerek bu günü geçirirken kontrolü elinde tutacağına güveniyorum. Sadece altı gün çalışsam bile, haftanın yedi günü Senin benim ihtiyaçlarımı karşılayacağına güveniyorum. Bugün ne kadar para kazanabilirsem kazanayım veya geçen hafta yapılacaklar listemde ne kadar kalmış olursa olsun, bugün zihnimi ve bedenimi dinlendireceğim ve sadece Senin huzurunda olmanın tadını çıkaracağım."

Evet, elbette, Şabat sizin Şabatınızdır. Tanrı onu sizin için yarattı ve eğer O'nu seviyorsanız, O'nun emirlerinden biri olduğu için Şabat'ı tutacaksınız. İtaatsiz sevgi, sevgi değildir (1. Yuhanna 2:4). Bir karar vermelisiniz. Bundan kaçınamazsınız. Tanrı bugün sizden O'nu sevmenizi ve itaat etmenizi istiyor!

Şabat Nasıl Kutsal Tutulur?

O halde Şabat'ı nasıl kutsal tutabilirsiniz? İşte başlamanız için bazı ipuçları!

1

Kiliseye gidin. Şabat'ın en büyük özelliklerinden biri, arkadaşlarla, aileyle ve hatta yabancılarla tapınma için bir araya gelme zamanı olmasıdır. Levililer 23:3'te Şabat'a "kutsal toplantı", yani kutsal

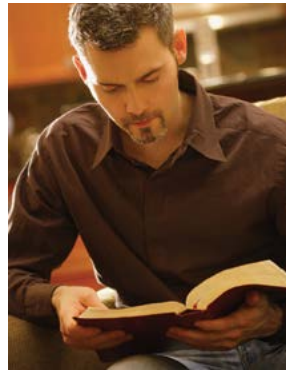

bir toplantı, bir araya geliş denir. Hastalık veya yaralanma dışında, Şabat günü evde kalmak, bir kilise ailesiyle birlikte tapınarak elde edebileceğiniz büyük bir kutsanmadan sizi yoksun bırakır. Ve Tanrı'nın halkıyla bir araya gelmek sadece

tapınma için değildir; ayrıca özellikle Mesih'in dönüşü yaklaşırken birbirimizi cesaretlendirmemiz de gerekmektedir (bkz. İbraniler 10:24, 25).

2

Sözü inceleyin. Şabat günü İsa kiliseye gidip Kutsal Yazıları okudu (Luka 4:16). Bu nedenle Şabat, evde, kilisede veya bir ağacın altında Kutsal Yazıları araştırmak ve derinlemesine incelemek

için mükemmel bir zamandır. Tabii ki Kutsal Kitaplarımızı her gün okumalıyız. Ancak Şabat, duyurulmuş olan Sözü incelerken ve dinlerken bize Tanrı hakkında daha odaklı bir şekilde bilgi edinme fırsatı verir.

3

Dua edin. Dua günlük hayatımızın önemli bir parçası olsa da Şabat Günü en iyi arkadaşımız İsa ile konuşmaya odaklanabileceğimiz ve O'nunla olan ilişkimizi derinleştirebileceğimiz zamanı sağlar. Ve

Şabat günü yaratılışın bir anıtı olduğu için, doğada aile ve arkadaşlarla tapınmak ve birlikte dua etmek için bir yer bulmak ne büyük bir armağandır. Bu Şabat'ı daha da özel yapabilir! Elçilerin İşleri 16:13'ü okuyun.

4

Tanrı ile Olan İlişkinizi Geliştirin. Şabat, Tanrı'ya karşı minnettarlığımızı ve sevgimizi geliştirmemiz için ayrılmıştır. Bir kişiyle vakit geçirmeden o kişiyi iyi tanıyamazsınız. Şabat, Tanrı ile kesintisiz kaliteli

zaman geçirmenizi sağlar. İş telaşı, faturaları ödeme, garajı temizleme ve diğer pek çok şey, hayatın kaygılarından arınmış olarak Tanrı'yla olan ilişkimizi besleyebilmemiz için hariç tutulur.

5

Dinlenin. İsraililerin kölelikten çıkışı ve Vaat Edilen Topraklara girişi bu dinlenme etrafında dönüyordu. Şeytan hâlâ Tanrı'nın halkının dinlenmesini istemiyor ve tıpkı Mısır'daki tutsak İsraililerin Tanrı'nın sağladığı dinlenmeye ihtiyacı olduğu gibi, bizim de Tanrı'nın kurtarışında

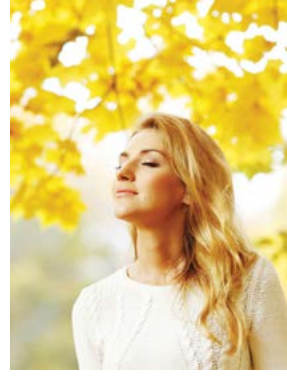

dinlenmeye ihtiyacımız var. Biz göksel Vaat Edilmiş Topraklara ulaşmadan önce, Şeytan bir kez daha bu dünyanın güçlerini kullanarak Tanrı'nın kavminin Şabat günü tapınmasını engellemeye çalışacaktır. Bu tür bir dinlenme fiziksel,

zihinsel ve duygusal olabildiği gibi aynı zamanda ruhsal bir dinlenme olduğunu da unutmamalıyız.

6

Yenilenin. Şabat aynı zamanda bir yenilenme günüdür. Tanrı'nın yaratımına girerken, "yeniden yaratmayı" deneyimleriz. Vücudumuz dinlenme ile yenilenir. Benzer şekilde, Şabat günü hastaları ziyaret

ettiğimizde, bu onların ruhlarını yeniler. Şabat gününün kendisinin bile, Tanrı'nın halkında yenilenmesi gerekir. Şabat günü kutsal zamandır ve pek çok kişinin ayaklar altına aldığı Şabat'ı geri getirerek O'nu onurlandırarak, gün boyunca Tanrı ile kutsal bir şekilde yürümemiz gerekir.

7

İyilik Yapın. Şabat'ta neler yapmamamız gerektiğine o kadar odaklanmış olabiliriz ki yapabileceğimiz iyi şeyleri ihmal etmemiz mümkündür. Ferisiler tarafından

Şabat günü şifa vermenin yasal olup olmadığı sorulduğunda, İsa onlara şu yanıtı verdi: "... Hanginizin bir koyunu olur da Şabat Günü çukura düşerse onu tutup çıkarmaz? İnsan koyundan çok daha değerlidir! Demek ki, Şabat Günü iyilik yapmak Yasa'ya uygundur" (Matta 12:11, 12). Koyunlar bugün

hâlâ çukurlara düşmektedir—dikkatimizi gerektiren acil durumlar ortaya çıkabilir. İnsanlar Şabat gününde sıkıntı yaşadığında ve biz onlara yardım edebileceğimizde, bir hendeğe sıkışmış acı çeken hayvanlardan daha çok onlara yardım elimizi uzatmamız gerekmez mi? Ve unutmayın, Şabat günü inancınızı paylaşmak, İsa'nın kurtuluş dinlenmesine bir başka ruh getirebilir.

Doğum Günleri ve Şabatlar

Tanrı başka bir günün yeni Şabat olmasını isterse, kutsamayı yedinci günden kaldırmalı ve onun yerini alacak güne güne koymalıydı. Neden? Tanrı bir lütf hediye ettiğinde muhakkak ki, Tanrı "... onu kutsadığı için sonsuza dek kutlu kılınacaktır" (1. Tarihler 17:27).

"Kutsamak için bana buyruk verildi; O kutsadı, ben değiştiremem" (Çölde Sayım 23:20). Doğum günleri değiştirilemez ama onu farklı bir günde kutlamak mümkündür. Bazıları farklı bir günde kutlamayı seçse de yaratılışın bir anıtı olan Şabat da (Mısır'dan Çıkış 20:11) değiştirilemez.

Geleceğin Şabat'ı

Kurtarılanların sonsuzluklar boyunca Şabat'ın tadını çıkaracağını biliyor muydunuz? Bu doğru! Tıpkı Âdem ile Havva'nın günahsız bir dünyaya düşmeden önce Şabat'ı tuttuğu gibi, cennette ve yeni dünyada da Şabat tutulacaktır. Bu harika kehanet Yeşaya 66:22, 23'te bulunur—

"Çünkü yaratacağım yeni yer ve gök önümde nasıl duracaksa, soyunuz ve adınız da öyle duracak" diyor Tanrı. "Yeni Ay'dan Yeni Ay'a, Şabat Günü'nden Şabat Günü'ne bütün insanlar önüme gelip bana tapınacaklar" diyor Tanrı."

Kutsal Kitap, her yaşta kurtulmuş insanların bu özel günü kutsal tutacağına dair bize güvence vermektedir. Şabat, çağlar boyunca Tanrı'nın halkı için sevgiyle anılan bir kutsama olarak devam edecektir. Eğer O tüm insanları cennette Şabat günü tapınmaya çağırıyorsa, şimdi bunu alışkanlık haline getirmeliyiz! O halde neden Tanrı'nın yedinci gün Şabat'ını bugün hayatınızda kabul ederek ve onu kucaklayarak sonsuzluğa şimdi başlamayasınız?

Bir Son Gün Testi

Daniel 3. bölümde, üç kahraman genç Yahudi- Şadrak, Meşak ve Abednego- sahte tapınmayı gerektiren bir yönetim yasasıyla karşı karşıya kaldı. Kutsal Kitap, Babil kralının diktiği altın heykelin önünde eğilip dua etmeyenlerin yanan bir fırında öleceğini söyleyen fermanı bahseder.

Üç Yahudi kölenin şöyle demesi ne kadar kolay olurdu: "Müzik çaldığında ve herkes heykelin önünde eğildiğinde, hepimiz sandaletlerimizi bağlamak için eğilelim." Masum görünmek ve krala gerçekten tapmamak için her türlü bahaneyi bulabilirlerdi. Bedenleri olmasa bile tüm kalpleriyle Tanrı'ya sessizce dua edebilirlerdi. Ne de olsa, gerçekten önemli olan bu, değil mi? Ama bunun yerine cesurca şöyle dediler: "Hayır! Görüntüde bile olsa Tanrı'ya tapınmamızdan taviz vermeyeceğiz."

Üç genç Yahudi erkeğin Tanrı'yı

reddetmeye ayartılmaya çalışılması gibi, Tanrı'nın halkı da Tanrı'nın Şabat'ını tutmaya karar verdiklerinde zorluklarla karşılaşacaklar ve test edileceklerdir. Babil'deki diğer herkes heykelin önünde eğilirken, Şadrak, Meşak ve Abednego muhtemelen, "Eğil! Sen deli misin? Sadece bu seferlik. Fanatik olma!" sözlerini duymuşlardır. Evet, dünya muhtemelen fanatik olduklarını düşündü, ama Tanrı onları onurlandırdı. Çünkü İsa, en ufak bir şeyde imanlı olanın, büyük şeylerde de imanlı olduğunu söylemiştir.

Mesele, Tanrı'nın emirlerine mi, yoksa insanların kanunlarına mı uyulacağıyla ilgiliydi. Bu en başından beri bu şekilde olmuştur. Kayın, kardeşi Habil'i öldürdüğünde de hakiki tapınma konusundaki bir tartışma söz konusuydu. (Bkz. Yaratılış 4:2-15.) Kıyametten önceki son sınav da doğru tapınma meselesi etrafında dönüyor olabilir mi?

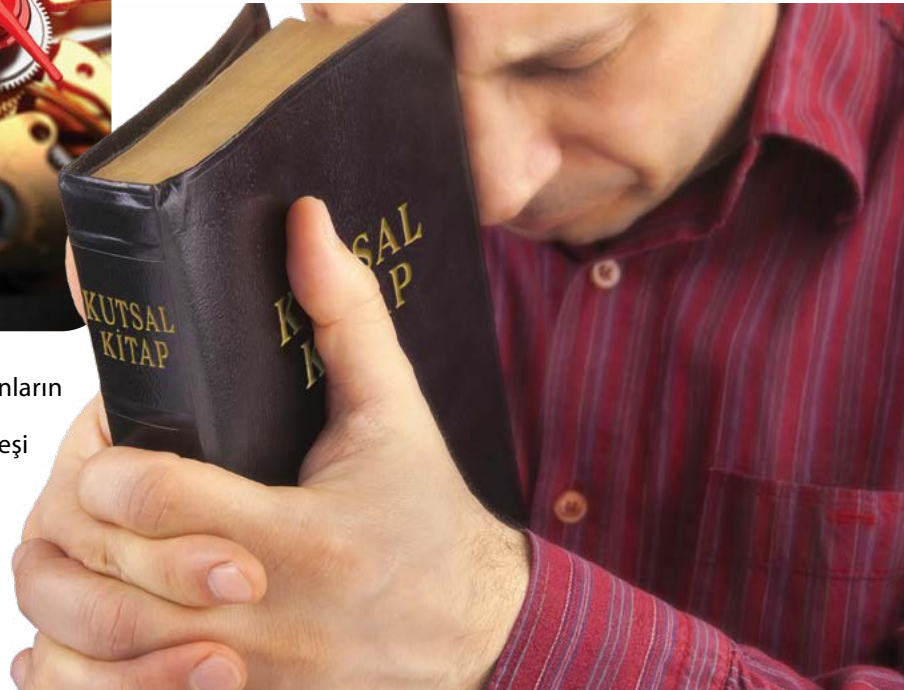
Vahiy 13:15, gelecekte bir canavarın gücüyle bir yasa çıkarılacağını açıklar, "Canavarın heykeline yaşam soluğu vermesi için kendisine güç verildi. Öyle ki, heykel konuşabilsin ve kendisine tapmayan herkesi öldürebilsin." Tapınmayla ilgili bir yasa yapılacak, canavar gücünün emrettiği şekilde tapınmazsanız, alıp satamayacaksınız ve sonunda ölüm cezanız ilan edilecek.

Üç meleğin mesajlarını bulacağınız Vahiy 14. bölümde bir melek şöyle diyor, "... Göğü, yeri, denizi, su pınarlarını yaratana tapının!" (7. ayet). Bu Şabat emrinden bir alıntıdır! "Çünkü ben, Tanrı yeri göğü, denizi ve bütün canlıları altı günde yarattım, ..."

Sonrasında Vahiy 14:12, kurtarılmışlardan söz ederek şöyle der, "Bu da Tanrı'nın buyruklarını yerine getiren, İsa'ya imanlarını sürdüren kutsalların sabrını gerektirir." Burası, Tanrı'nın emirlerini yerine getirenler ile canavara tapanları karşılaştırmaktadır—

"... Bir kimse canavara ve heykeline taparsa, alnına ya da eline canavarın işaretini koydurursa, Tanrı gazabının kâsesinde saf olarak hazırlanmış Tanrı öfkесinin şarabından içecektir. ..."
(9 ve 10. ayetler).

Kutsal Kitap'taki en korkunç lanet tam burada, Vahiy 14'te bulunur ve canavara tapanları belirtir. Sadece birkaç ayet sonra ise Tanrı'nın emirlerini yerine getirenlerden söz edilmektedir. Ve bu, bazı emirler anlamına gelmez, çünkü herkes bazılarını bazı zamanlar tutar. Şabat da dâhil olmak üzere tüm emirleri tutarlı bir şekilde yerine getiren bir halktan bahsedilmektedir.

Bir şeyin kutsal olduğunu bilmiş olsanız da olmasanız da yine de o kutsaldır. Evet, cennette Şabat günü olarak yanlış günü tutmuş olabilecek birçok insan olacak; onlar yalnızca gerçeğin tamamını bilmiyorlardı ve Tanrı, onları sahip oldukları ışığa göre yargılayacak ve kutsayacaktır. Ama onlar, O'nun emirleri olduğuna inandıkları şeyleri onurlandırdılar. Artık Şabat günü hakkındaki gerçeği bildiğinize göre, İsa'ya itaat edip Şabat'ı kutsal tutacak mısınız?

Neden Şabat?

Özünde Şabat sevgiyle ilgilidir ve sevgi, Tanrı'nın krallığının anahtarıdır. Tanrı bizi kendi çocukları olarak seviyor ve kabul ediyor. Büyük emirlerin tamamı, Tanrı'ya olan ve diğer insanlara olan sevgimiz ile ilgilidir.

Onun, bize olan büyük sevgisi, bizim kurtulmamız için Kendi Oğlunu bize hayatını vermesi için göndermesine neden oldu. O, hayatımızı zenginleştirmek için bizimle vakit geçirmek ve bilgisinin hikmetini bizimle paylaşmak istiyor. O, başkalarına yardım etmemiz için bize ilham vererek kalplerimizi sevgisi ve ışığıyla doldurmak istiyor. Kurtuluşa giden yolda kalmamıza yardım etmek istiyor.

Bir tür zaman taahhüdü olmadan herhangi biriyle bir aşk ilişkisi geliştirmek ve sürdürmek imkânsızdır. Tanrı için de durum aynıdır; O'nunla hiç zaman geçirmesek, sahip olabileceğimiz herhangi bir bağlantı aşınacak ve nihayetinde uçup gidecektir. İlişkimizin gelişmesi için Tanrı ile zaman geçirmeliyiz. Üstelik, Yaraticımızı ile geçirdiğimiz zaman kaliteli olmalıdır. Hiç kimse zamanımızı ve göstereceğimiz ilgiyi, bizi Kendi Suretinde Yaratan'dan daha fazla hak etmez! Ne de

"Bugün,
Şabat sorusunun tüm ülke için hayatı bir sorun olduğuna inanıyorum. Bu, günümüzün hemen cevaplanması gereken sorusudur. Şabat'tan vazgeçersen, kilise gider; kiliseden vazgeçersen, evin gider ve eğer evin giderse, millet gider. Yol aldığımız istikamet budur. Tanrı'nın kilisesi, pek çok insanın Şabat'tan vazgeçmesi ve onu bencilliği teşvik etmek için kullanması yüzünden gücünü kaybediyor"
(Dwight L. Moody'ye ait, Weighed and Wanting adlı kitaptan bir alıntı).

Şabat'ta Ne Yapılmalı?

Hâlâ Şabat'ta neler yapabileceğiniz konusunda kararsız mısınız? Kiliseye gitmenin yanı sıra, bireysel olarak veya bir grubun parçası olarak keyif alabileceğiniz olası Şabat etkinlikleriyle ilgili birkaç fikir verelim:

1. Dışarı çıkın ve doğanın tadını çıkarın; bir parka, dağlara gidin veya kendi bahçenizde yaratılan harikaların tadını çıkarın. Kuşları ve hayvanları izlemek ya da kaya, kır çiçekleri veya yaprak toplamak için yürüyüşe çıkın.
2. Kiliseye gelen birini akşam yemeğine davet edin.
3. İlahiler, Kutsal Yazılarla ilgili müzikler veya klâsik eserler gibi ilham verici müzikler dinleyin.
4. Müzik yapın. Bir enstrüman çalıyor ya da şarkı söylüyorsanız, neden Tanrı'ya "neşeli bir ses çıkarmayasınız"?
5. Kutsal Kitap'ı okuyun. Bir uygun zaman yakalayıp ilgilendiğiniz belirli bir konuyu inceleyin. Öğrendiklerinizi yakınınızdaki biriyle paylaşın.
6. Tanrı'ya kendi övgü ilahinizi yazın, ardından onu bir arkadaşınız veya aileden biriyle paylaşın.
7. Hasta veya yaşlı bir kişiye yüreklendirici bir not yazın.
8. Huzurevlerindeki yaşlıları ziyaret edin.
9. Hapishanedeki mahkûmları ziyaret edin. Onlarla kitap paylaşın ve onlara Kutsal Kitap dersleri vermeyi teklif edin.
10. Hastanede olan arkadaşlarınızı veya kilise üyelerini ziyaret edin ve onlarla birlikte dua edin.
11. Bir not defteri alın ve minnet duyduğunuz şeyleri listeleyp yazmaya başlayın. Listeye hafta boyunca ve/veya Şabat günlerinde yazın.
12. Komşularınıza kitap veya başka yazılı eserler dağıtın.
13. Hava şartlarının faaliyetlerinizi kısıtladığı günlerde, Kutsal Kitapla ilgili bir oyun oynayın, bir Kutsal Kitap bulmacası çözün, bir doğa yapbozu yapın veya bir Hıristiyan kitabı okuyun.
14. Kutsal Kitap'tan bir bölüm ezberleyin, ardından bunu ailenize okuyun.

olsa, Tanrı olmasaydı, zamana sahip olmayacaktık.

Evrenin Tanrısı, O'nunla kişisel olarak buluşup iletişim kurabilmemiz için her hafta belirli bir zaman ayırmıştır. İşte O'nun inanılmaz vaadi:

"Kutsal günümde dilediğinizi yapmaz, Şabat Günü'nü çiğnemezseniz, Şabat Günü'ne 'Zevkli', Tanrı'nın kutsal gününe 'Onurlu' dersiniz, Kendi yolunuzdan gitmez, Keyfinize bakmayıp boş konulara dalmaz, O günü yüceltirsenez, Tanrı'dan zevk alırsınız. O zaman sizi yeryüzünün yüksek yerlerine çıkarır, Atanız Yakup'un mirasıyla doyururum."
Bunu söyleyen Tanrı'dır"
(Yeşaya 58:13, 14).

Şabat Günü Hiçbir Şeyden Zevk Alınmamalı mı?

Buradaki "zevk" kelimesi, yapmaktan zevk aldığınız herhangi bir şeyin Şabat gününde yapılmasının otomatikman yanlış olduğu anlamına gelmez. Aslında, bu pasaj Şabat'ı tutmaktan "bir zevk" olarak söz eder. Aslında kendi kişisel işle ilgili uğraşlarınızın, kendi çıkarınıza olan planlarınızın ve yollarınızın peşinden gitmekten bahsediyor.

Tanrı, O'nun Şabat'ına değer verir ve onu onurlandırır, bizi çok özel bir şekilde kutsayacağını vaat ettiğini söylüyor. Bu günde kendi yapılacak işlerimizi ve dünyanın dikkat dağıtıcı unsurlarını bir kenara bırakmalıyız ki İsa'nın ayaklarının dibine oturup O'ndan bir şeyler öğrenebilelim. Bu özel gün asla bize yük olması için yaratılmadı. Şabat, hiçbir zaman sadece bir "kurallar günü" olmamalıdır. Aksine, bu bize zevk vermelidir. Çünkü sevdiğimiz İsa'ya yaklaşmak için bu harika fırsata sahibiz.

Hafta boyunca taşıdığınız ağır yükleriniz mi var? Suçluluk, korku veya üzüntüden uzaklaşmış şekilde bir dinlenme mi arıyorsunuz? Ya da sadece hayatta daha iyi bir şeyler mi arıyorsunuz? Umut, mutluluk ve şifa sunan bir yaşam biçimi vardır: İsa şöyle demiştir, "Ey bütün yorgunlar ve yükü ağır olanlar! Bana gelin, ben size rahat veririm" (Matta 11:28). O'nun bunu gerçekleştirmesinin yollarından biri, çok ihtiyacımız olan ruhsal, zihinsel ve fiziksel dinlenmeyi sağlayan Şabat'tır. Başlangıçta, Tanrı Şabat'ı yarattı ve sonra onu takdis etti ve kutsallaştırdı. Aynı şeyi sizin için de yapabilir; kalbinizi yeniden yaratıp kutsallaştırabilir ve hayatınızı kutsayabilir.

Şabat'ı nasıl kutsal tutabileceğinizi pratik yollarla hiç düşünmediyseniz, neden hemen şimdi bir söz vermeyesiniz? Tanrı'dan O'nu onurlandırmanız ve O'nun gününü kutsal tutmanız için yardım etmesini isteyin. O size yolu gösterecek. Tanrı'yı ilk sıraya koymayı ve bu özel randevuyu zamanında onurlandırmayı seçtiğinizde, Şabat'ı kutsal kıldığı gibi sizi de kutsal kılacağına güvenebilirsiniz!

İsa'nın size sunduğu dinlenmeyi şimdi kabul etmeyecek misiniz?

Şabat hakkında daha fazlasını öğrenmek isterseniz, lütfen www.SabbathTruth.com adresini ziyaret edin.

BAŞKAN
DOUG BATCHELOR

YÖNETİCİ EDITÖR ANTHONY LESTER
editor@amazingfacts.org

EDITÖRLER GWEN SIMMONS
STEVEN S. WINN

YAZARLAR DOUG BATCHELOR
ANTHONY LESTER
LAURIE LYON

SANAT TASARIMI
HALEY TRIMMER

Inside Report bir Amazing Facts, Inc. yayınıdır.

Kâr amacı gütmeyen bir kurum olan Amazing Facts, İsa Mesih'in kurtarıcı gerçeklerini yazı, radyo, televizyon, internet, halka açık müjdecilik, sosyal yardım eğitimi ve daha fazlası aracılığıyla dünya çapında paylaşır.

Amazing Facts International
P.O. Box 1058
Roseville, CA 95678-8058
Phone: 916-434-3880
Fax: 916-434-3889

www.amazingfacts.org

ÜCRETSİZ KUTSAL KİTAP ÇALIŞMALARI

27 derslik ücretsiz Kutsal Kitap çalışmamıza kaydolmak için, amazingfacts.org adresindeki ana sayfamızı ziyaret edin ve "Ücretsiz Çevrimiçi Kutsal Kitap Okulumuza Kaydolun" bağlantısına tıklayın. Veya ücretsiz kursu posta ile almak için, adınızı, adresinizi ve telefon numaranızı bize gönderin ve kursa başlamak istediğinizi belirtin. (Basılı dersler İngilizcedir ve yalnızca Kanada, Amerika Birleşik Devletleri ve bunların bölgelerinde mevcuttur.)

ÇEVİRİMİÇİ KİTAPÇI

Mesih'le yürüyüşünüzde size yardımcı olacak ve iyi haberi başkalarıyla paylaşacak kitaplar, DVD'ler ve diğer ürünler dâhil olmak üzere, Amazing Facts aracılığıyla sunulan tüm harika Hıristiyan kaynaklarını keşfetmek için afbookstore.com adresini ziyaret edin.

Daha başka sorularınız da mı var? Cevapları Kutsal Kitap'ta ...

SabbathTruth.com

Biz yasanın değil de lütfun altında değil miyiz?

Şabat sadece Yahudiler için değil mi?

Haftanın yedi gününden herhangi birini Şabat olarak tutamaz mıyız?

Şabat Günü'ne itaat sadece bir tür yasa-perestlik değil midir?

Şabat çarmıha çakılarak ortadan kaldırılan bir şey değil midir (Koloseliler 2:14)?

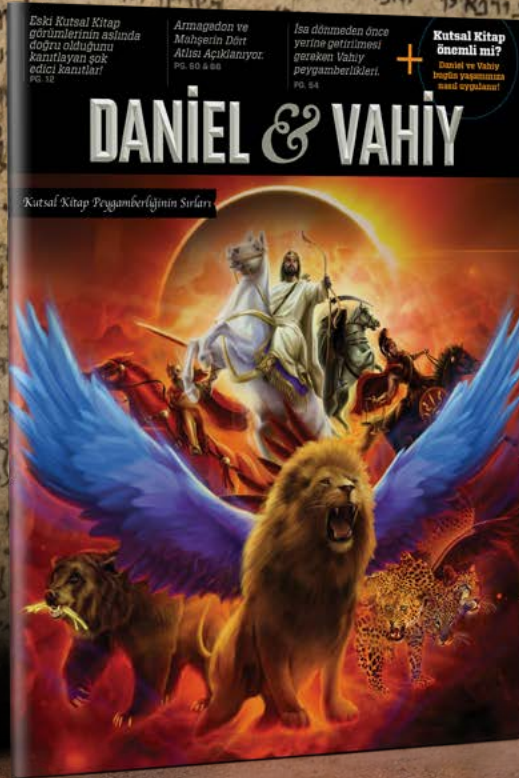
Pazar gününü İsa'nın dirilişi onuruna tutmamız gerekmez mi?

**Bu soruların yanıtlarını ve daha fazlasını
bugün SabbathTruth.com'da bulabilirsiniz!**

Geçmiş ve Gelecek Kutsal Kitap Peygamberlik gizemlerinin kilidini açın

Amazing Facts'ten Yeni Bir Dergi

KEHANET PANORAMASI

HAYAT DEĞİŞTİREN BİR KUTSAL KİTAP ÇALIŞMASI!

Daha fazla Kutsal Kitap Gerçeği öğrenmek için
Kutsal Kitap'ınızın derinliklerine inin!

Hayat değiştiren
yirmi dört ders

STORACLES.COM adresinde
okuyabilirsiniz.

ISBN: 978-1-952505-92-8

TURKISH